שנה ה'
פרשת
מטו"מ
נומער 274

קרית ברסלב בלאטל

פראוואס קוויטשעט א מיקראפאן?
גרשון קרעמער

בלעס'ס שלש סעודות תורה
משה ארי' שניצלער

א לייכטער פון בלאטע
אהרן קליטניק

זה מזה עקספאו
ישראל דוד העסקעל

סגולה אנטקעגן עין הרע
בריון ראש ישיבה שליט"א

וויאזוי מאכט מען יחודים?
סעודה פון ראש ישיבה

תלמוד תורה היכל הקודש טבריה בארץ הקודש
מתפלל ביי מקומות הקדושים

חזק חזק ונתחזק!

פאר די עצה צו קענען מעביר סדרה זיין, פאר דעם אליינס האט זיך געלוינט די גאנצע התקרבות צום רבי'ן; מיר זאלן יעדן טאג עפענען דעם חומש און לערנען חומש רש"י איינגעטיילט אויפ'ן וואך, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, און אזוי ווייטער, ביז סוף וואך האבן געענדיגט לערנען חומש רש"י, - פאר דעם אליינס איז שווין אלעס כדאי געווען. (עצתו אמונה פקודי אדר ב' תשפ"ב)

קרית ברסלב בלעטל

פרשת מטו"מ תשפ"ה • 274

רעדאקטאר
אברהם הערש וועבערמאן
רעדאקציע
אברהם יצחק אייזנער
שמואל בער שניטצלער
שמעון עוזר פערל
שרייבערס
משה ארי' שניטצלער
אברהם משה שטראססער
גרשון קרעמער
אהרן קליטניק
ישראל דוד העסקעל
יואל שניצלער
יואל נחמן גלויבער
ל. וועבערמאן
מ. פאפנהיים
ח. פ. וועבערמאן
ש. טראכטער
ג. פעקעטע
ח. שטיינבערג
ל. סאקס
ניקוד
יודא לייב ווייס
גרעפיקס
ישראל העסקעל
דאמינאו גרופ

צו אדווערטייזן אדער אריינשיקן בריוו, קאמענטארן און ענטפערס:
845-379-1161
136-Huschke Rd Hurleyville NY 12747
breslevofficeliberty@gmail.com
דעדליין אריינצושיקן עדס איז זונטאג 1:00

כל הזכיות שמורות. עס איז נישט ערלויבט צו קאפיען שטיקלעך פונעם בלעטל אן צושרייבן פון וואו עס קומט.

צו באקומען די קרית ברסלב בלעטל:
אויף פאסט:
718.387.2691
Subscribe@kerenhadfusa.org
אויף אימעיל:
Chizikyomi@rabbiroth.org
Breslevcenter.com
Gilyoines.com
ארץ ישראל:
053.315.6938

קול ברסלב:
212.444.9191
א"י: 0797040066

אידישע שטוב:
212.444.9169
א"י: 0797040069

די קוויטשע פונעם מיקראפאן 11

סגולה אנטקעגן עין הרע 18

רעסעפי פאר שבת'דיגע עסן 22

4 היכל הקודש נייעס
8 פנינים
14 מעשיות פון א צדיק
19 סעודה מיטן ראש ישיבה

זמנים
מטו"מ א' אב

הדלקת הנרות . 08:05
מוצאי שבת 09:35

מנחה מעריב
פרשת דברים 9:15

מזל טוב

מו"ה שמואל בער שניצלער הי"ו

לרגל שמחת הולדת הבת למזל טוב

פון טיפן הארצן טוען מיר
וואונטשן א הערצליכן ברכת מזל
טוב פאר אונזער טייערער
מיטארבטער און רעדאקטער
פונעם קינדער בלעטל

.....

דער אייבערשטער זאל העלפן
ער זאל זען אסאך אידיש נחת
פון דעם קינד און אלע קינדער
געזונטערהייט, און ער זאל
ווייטער האבן די כוחות צו קענען
פארשפרייטן דעם הייליגן רבין'ס
עצות אין די גאנצע וועלט.

וואונטשט,

קרן הדפסה

קריית ברסלב בלעטל

*sruliHeskel

היכל הקודש
נייעס

אמעריקא

מען דארף מער נישט אויסטון די שיך אין עירפארט

אין גוטע נייעס פאר חסידי ברסלב קומט אריין די פרישע אפדעיטס, אז די פעדעראלע טראנספארטאציע אדמיניסטראציע וועלכע פארפיגט אויף די זיכערהייט רעגולאציעס ביי די לופטפעלדער האט געמאלדן אז מען וועט מער נישט דארפן אויסטון די שיך ביים אריבערגיין די גרעניץ, א זאך וואס וועט מיט'ן אייבערשטענ'ס הילף היבש פארשנעלערן און פארגריגערן די גרעניץ דורכגאנג ביים ארויספארן פון אמעריקע.

די גאנצע משוגעת פון דארפן אויסטון די שיך אין עירפארט האט זיך אנגעהויבן מיט בערך צוואנציג יאר צוריק ווען איינער האט פרובירט ארויפצושמוגלען אויף א פליגער אויפרייס מאטריאל באהאלטן אין זיינע שיך, און ווען ער האט פרובירט צו צולייגן א צינדער צו זיין שיך, האבן עס די פאסאנדזשירן אויפגעמערקט און אים אפגעהאלטן. זינט דאן האט מען צוגעלייגט א פארבאט פון ארויפגיין אויף א פליגער אן דעם וואס די שיך זאל ווערן דורכגעפירט אן עקסרעי אונטערזוכונג.

מיליאנען מענטשן דארפן ווערן אויפגעהאלטן ביים גרעניץ און שטיין אין לאנגע ליניעס, אויסטון די שיך, אויסגיסן יעדע ביסל געטראנק (און דערנאך קויפן א פלעשל וואסער פאר פינף זעקס דאלער...) צוליב איין משוגע'נעם... דאס מאכט אונז עפעס טראכטן, אויב א מענטש האט אזא כח אויף א נעגאטיווע וועג, וואו ווייט קען א גוטע מענטש גיין אויב מען טוט א גוטע זאך? איין קליינע שמייכל וואס דו געבסט פאר א מענטש, איין גוט ווארט דו געסט פאר א קינד, איין וויתור, איין קוק ווייניגער, איין ווארט צום אייבערשטן, איין פרק משניות, וואס אימער דו קענסט טון פאר'ן אייבערשטן וועט דיר צוניץ קומען אויף דער וועלט און אויף יענער וועלט.

די עף די עי זאגט אז מיט די היינטיגע גאר פארגעשריטענע סקענערס אין די עירפארטס קענען זיי אונטערזוכן די שוך אויך ווען מען האט עס אנגעטון, און בכלל זאגן זיי, איז זינט דאן קיינמאל נישט פארגעקומען קיין שום אינצידענט פון איינער וואס האט עפעס פרובירט אריינצושמוגלען דורך די שיך.

פאר אונז - ווי געזאגט - איז עס גוטע נייעס, אנשי שלומינו קוקן נישט אויף גארנישט, מען שלעפט זיך קיין אומאן ראש השנה אויף לאנגע שווערע וועגן אן געהעריג עסן און שלאפן, מען געבט אויס גרויסע געלטער, מען נעמט מיט די קינדער. מיר דאנקען און זאגן שכח אייבערשטער פאר יעדעס ביסל וואס עס ווערט גרינגער,

מי יתן לי אבר כיונה אעופה ציון הקדוש אומנה

בית המדרש זיצן

פרייליכע מעלדונג

פון קומענדיגן מאנטאג ואתחנן וועט מען אי"ה קענען אנהייבן צו דינגן זיצן אינעם נייעם בית המדרש היכל דוד.

צו דינגן א זיץ קען מען זיך ווענדן צו
מו"ה אברהם הערש וועבערמאן הי"ו
מו"ה העניך אינדיג הי"ו
מו"ה אברהם יהושע וועבערמאן הי"ו
מו"ה ישראל פוקס הי"ו.

הנהלת בית המדרש

בית המדרש היכל הקודש קרית ברסלב
בהתייסדות כ"ק מוהרא"ש ז"ל • בנשיאות הראש ישיבה שליט"א
181 Huschke Rd. Hurleyville, NY 12747

בית המדרש לתורה ולתפילה
היכל התורה
אוצר הספרים
מקוה
כולל להוראה

נסיעה
ט ר ע וו ע ל

לחיים ולשלום פתל'ט אלעס גוט'ס!

אייער פריינט אלי קאלל - שלי פינטער

845.444.TRVL
8 7 8 5

nesiahtravel.com

פארט צום רבי'ן געשמאק און באקוועם באשטעלט אייערע נסיעה היינט!

פולין ↓

נסיעה #7 | LOT Polish Airlines | עקאנאמי

די וועג צום רבין
מיטוואך Sep. 17 - 5:45pm Newark Airport (EWR)
2h 15min. Stop Warsaw (WAW)
דאנערשטאג Sep. 18 - 11:20am Rzeszów (RZE)

די וועג אהיים
דאנערשטאג Sep. 25 - 2:35pm Chisinau International (RMO)
1h 25min. Stop Warsaw (WAW)
דאנערשטאג Sep. 25 - 8:20pm JFK

טראנספארטאציע אפציעס אוועילעבל ✓
$1475

נסיעה #8 | Austrian Airlines | עקאנאמי

די וועג צום רבין
דאנערשטאג Sep. 18 - 3:45pm JFK
1h 55min. Stop Frankfurt (FRA)
פרייטאג Sep. 19 - 8:50am Warsaw (WAW)

די וועג אהיים
דאנערשטאג Sep. 25 - 2:50pm Kraków Airport (KRK)
30min. Stop Zurich Airport (ZRH)
דאנערשטאג Sep. 25 - 8:10pm Newark Airport (EWR)

טראנספארטאציע אפציעס אוועילעבל ✓
$975

נסיעה #9 | Turkish Airlines | עקאנאמי

די וועג צום רבין
דאנערשטאג Sep. 18 - 6:45am JFK
1h 45min. Stop Istanbul (IST)
פרייטאג פארטאגס Sep. 19 - 2:50am Chisinau International (RMO)

די וועג אהיים
דאנערשטאג Sep. 25 - 8:15pm Kraków Airport (KRK)
1h 15min. Stop Istanbul (IST)
פרייטאג פארטאגס Sep. 26 - 4:30am JFK

טראנספארטאציע אפציעס אוועילעבל ✓
$975

*sruliHeskel

וי' אזוי פארסטו צום רבין?

נסיעה
טרעוועל

*sruliHeskel

גרופ טיקעטס

נוסעים לרבינו
אומאן תשפ"ו

מאלדאווע ↓

נסיעה #1 | Turkish Airlines | עקאנאמי

די וועג צום רבין

מוצאי שב"ק Sep. 21 - 12:25am Newark Airport (EWR)	1.5h Stop Istanbul (IST)	זונטאג Sep. 21 - 8:25am Chisinau International (RMO)

די וועג אהיים

דאנערשטאג Sep. 25 - 10:00am Chisinau International (RMO)	2h Stop Istanbul (IST)	דאנערשטאג Sep. 25 - 5:30pm JFK

$1285 — טראנספארטאציע אפציעס אוועילעבל

נסיעה #2 | Turkish Airlines | עקאנאמי

די וועג צום רבין

מוצאי שב"ק Sep. 21 - 12:25am Newark Airport (EWR)	1.5h Stop Istanbul (IST)	זונטאג Sep. 21 - 8:25am Chisinau International (RMO)

די וועג אהיים

דאנערשטאג Sep. 25 - 3:40pm Chisinau International (RMO)	1h 10min Stop Istanbul (IST)	דאנערשטאג Sep. 25 - 10:40pm Newark Airport (EWR)

$1350 — טראנספארטאציע אפציעס אוועילעבל

נסיעה #3 | Turkish Airlines | ביזנעס

די וועג צום רבין

מוצאי שב"ק Sep. 21 - 12:25am Newark Airport (EWR)	1.5h Stop Istanbul (IST)	זונטאג Sep. 21 - 8:25am Chisinau International (RMO)

די וועג אהיים

דאנערשטאג Sep. 25 - 10:00am Chisinau International (RMO)	2h Stop Istanbul (IST)	דאנערשטאג Sep. 25 - 5:30pm JFK

$5304 — טראנספארטאציע אפציעס אוועילעבל

מאלדאווע ↓

נסיעה #4 | Turkish Airlines | ביזנעס

די וועג צום רבין

מיטוואך Sep. 18 - 12:25am JFK	1.5h Stop Istanbul (IST)	דאנערשטאג Sep. 18 - 8:25pm Chisinau International (RMO)

די וועג אהיים

דאנערשטאג Sep. 25 - 3:40pm Chisinau International (RMO)	1.5h Stop Istanbul (IST)	דאנערשטאג Sep. 25 - 10:30pm JFK

$4700 — טראנספארטאציע אפציעס אוועילעבל

נסיעה #5 | LOT Polish Airlines | עקאנאמי

די וועג צום רבין

מיטוואך Sep. 17 - 5:45pm JFK	1h 45min. Stop Warsaw (WAW)	דאנערשטאג Sep. 18 - 1:50pm Chisinau International (RMO)

די וועג אהיים

דאנערשטאג Sep. 25 - 2:35pm Chisinau International (RMO)	2h Stop Warsaw (WAW)	דאנערשטאג Sep. 25 - 8:50pm Newark Airport (EWR)

$1475 — טראנספארטאציע אפציעס אוועילעבל

נסיעה #6 | LOT Polish Airlines | עקאנאמי

די וועג צום רבין

מיטוואך Sep. 17 - 10:20pm JFK	1h 35min. Stop Warsaw (WAW)	דאנערשטאג Sep. 18 - 5:30pm Chisinau International (RMO)

די וועג אהיים

דאנערשטאג Sep. 25 - 2:35pm Chisinau International (RMO)	2h 15min. Stop Warsaw (WAW)	דאנערשטאג Sep. 25 - 3:45pm JFK

$1800 — טראנספארטאציע אפציעס אוועילעבל

פנינים

שבת'דיגע תורה

חלק ב

המשך פון פנינים פרשת פנחס, אויסצוגן פון דער זוהר שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט פארגעלערנט פרשת בלק, זוהר הקדוש פרשת שלח, פון דף קס"ב ע"ב, ביז סוף סדרה, דף קע"ו ע"א.

ווי שוין דערמאנט אז דער ראש ישיבה האט גערעדט פון דאס גרויסקייט פון לערנען און מחדש זיין חדושי תורה אום שבת, אז מוצאי שבת פרעגט מען די נשמה וואס זי האט געלערנט שבת, און וואויל איז דעם מענטש וואס קען ענטפערן וואס ער האט געלערנט שבת, ווידעראום דער וואס האט נעבעך גארנישט געלערנט שבת, נאר געשמועסט פון פאליס טשעיסעס און קאַפס, וועט זיך אזוי שעמען ווען ער וועט דארפן ענטפערן אז ער האט געשמועסט פון פאליס טשעיסעס, בפרט אז מיר האבן דעם דרך הלימוד קען דאך יעדער איינער אביסל לערנען. דער ראש ישיבה האט דערציילט אז ווען ער איז נאך געווען איינגעשטעלט אין די פריערדיגע מוסד וואו ער האט געארבעט איז געווען בשכינות א קעמפ וואו מ'פלעגט שוין ענדיגן דאווענען שבת צופרי גאנץ פרי, ארום צען אזייגער, פלעגט ער קענען לערנען צען שעה, פון נאכן דאווענען ביז שלש סעודות, ווען ער האט געלערנט זוהר, מיט מדרשים, און נאך.

דער ראש ישיבה האט געזאגט אויף דעם שטיקל זוהר: "כַּמָּה יְקָר עַל יְקָר, וַעֲטָרָה עַל עֲטָרָה, מְעַטְּרָן לַאֲבוּהָ דְּהַהוּא בַּר נָשׁ תַּמָּן", דער אייבערשטער רופט צאם די גאנצע פמליא שעל מעלה און זאגט זיי מ'זאל קומען הערן וואס פלוני בן פלוני האט מחדש געווען דעם שבת, און מ'באקרוינט דעם טאטן פונעם מענטש מיט הערליכע קרוינען, אז עס איז א גרויסע טובה פאר די עלטערן'ס נשמה אז מ'לערנט און מ'איז מחדש חידושי תורה שבת, דער ראש ישיבה האט זיך ארומגעקוקט אויב עס אנוועזנד איינער וואס זיינע עלטערן זענען שוין אין עולם העליון, און דער ראש ישיבה האט יענעם געזאגט כנ"ל, און דערנאך צוגעלייגט אז דאס מיינט אויך די נשמות פון די זיידעס, לאו דוקא בלויז די נשמה פון די עלטערן.

לערנענדיג פון די שלענג און זייער קול, האט דער ראש ישיבה דערמאנט דעם זוהר הקודש אין פרשת משפטים סוף דף ק"י ע"ב, וואו דער זוהר הקדוש רעדט איבער שלענג און איבער די שטראפן פון די פרויען וואס זענען מצער זייערע מענער מיט די אידישע לעבן, עיי"ש.

ביי די ווערטער: "וַתִּצְפְּנֵהוּ ג' יְרָחִים", וואס דער זוהר הקדוש זאגט אז די דריי חדשים תמוז, אב און טבת זענען חדשים פון דינים, האט דער ראש ישיבה געזאגט, דאס מיינט צו זאגן אז אין די דריי חדשים דארף מען זיך באהאלטן, דאס מיינט רעדן צום אייבערשטן.

ביי די ווערטער: "כָּל בַּר נָשׁ דְּלָא זָכֵי בְּהַאי עָלְמָא, לְאִתְעַטְּפָא בְּעִטּוּפָא דְּמִצְוָה, וּלְאִתְלַבְּשָׁא בִּלְבוּשָׁא דְּמִצְוָה. כַּד עָיֵיל בְּהַהוּא עָלְמָא, קָאִים בִּלְבוּשָׁא טִנּוּפָא, דְּלָא אִצְטְרִיךְ, וְקָאִים בְּדִינָא עָלֵיהּ", האט דער ראש ישיבה געזאגט אז די וואס גייען נישט מיט ציצית האבן אויבן אין הימל א שמוציגע קלייד, און נאך וואס דער ראש ישיבה האט געענדיגט די פרשה איז ער אריין אין א שמועס פון ציצית. ערשט האט דער ראש ישיבה דערמאנט די שיחה אין שיחות הר"ן, סימן קעב, אז איינמאל האט דער רבי געגעבן זיין טלית אלס א מתנה פאר איינער פון די תלמידים,

יואל שניצלער

און ער האט אים געזאגט: "זאלסט זייער טייער האלטן דעם טלית, ווייל אזויפיל וויפיל הארלעך ס'איז דא אין דעם טלית, אזויפיל טרערן האב איך פארגעסן צו וויסן וואס א טלית איז", און דער ראש ישיבה האט אויסגעפירט: "דאס איז פארן הייליגן רבי'ן, אבער מיר פשוט'ע מענטשן דארפן זיך פרייען מיט די מצוות וואס מיר טוען, זיך פרייען מיט די מצוה פון ציצית", און דער ראש ישיבה האט גערעדט מיט גרויס ווייטאג איבער דעם וואס ער קען טרעפן אינגעלייט וואס גייען נישט מיט קיין ציצית, היינט זענען שוין דא אזויפיל סארט טלית קטן'ס אז יעדער קען גיין מיט ציצית.

דער ראש ישיבה האט געזאגט אז דאס נישט גיין מיט ציצית קומט פון צעבראכנקייט, און בכלל וואס מענטשן פאלן דורך קומט פון צעבראכנקייט, און אפילו איינער האט שיטות פארוואס ער טוט נישט די מצוה אדער יענע מצוה, אדער ער פירט זיך נישט ערליך, איז דאס בשורשו פון צעבראכנקייט, אבער באמת וויל מען זיין גוט.

דער ראש ישיבה האט גערעדט פון שלאפן ביינאכט מיט ציצית, אז מאנכע מענטשן שלאפן נישט ביינאכט מיט ציצית ווייל על פי הלכה (שלחן ערוך אורח חיים סימן כא, סעיף ג) ווערט געברענגט אז מען דארף נישט שלאפן מיט ציצית ביינאכט, אבער על פי קבלה דארף מען יא שלאפן מיט ציצית ביינאכט, אויסער דעם האט דער ראש ישיבה געזאגט, אז ווען עס ווערט די עלות ווערט מען דאך שוין מחויב מיט ציצית, און רוב מענטשן שטייען דאך נישט אויף ביים עלות, ליגט מען אין בעט ווען עס איז שוין טאג אן די ציצית, האט מען מבטל געווען די מצוה, און דער ראש ישיבה האט דערמאנט די גמרא אין מסכת מנחות (דף מ"ד ע"א), ווי די ציצית האט אפגעהיטן איינעם פון אן עבירה, אז די ציצית האט א כח אפצוהיטן פון עבירות.

> האט אים מוהרא"ש געזאגט: "מ'טאנצט נישט אזוי שנעל, דער בחור דארף נאך אפפאלן אפאר פונט פאר ער טאנצט", ווי איינער זאגט, מ'שטארבט נישט אזוי שנעל, ס'דארף נאך אביסל איבערגיין ביז מ'שטארבט.

דער ראש ישיבה האט דערציילט אז ווען ער איז געווען איינגעשטעלט אין די פריערדיגע מוסד וואו ער האט געארבעט זענען טייל פון די קינדער נישט געשלאפן מיט יראת שמים, פארן גיין שלאפן האט מען אויסגעטון און צאמגעלייגט די קאפל און ציצית. דער ראש ישיבה האט זיי געלערנט אז מ'דארף שלאפן מיט יראת שמים וכו', איינער פון די תלמידים האבן געזאגט פאר דער ראש ישיבה אז ער שלאפט נישט מיט ציצית ווייל זיין מאמע האט מורא ער זאל זיך ח"ו נישט שטיקן פון די בענדלעך פון די ציצית, האט דער ראש ישיבה געזאגט אז אויב וואלט זי אויך מורא געהאט אז ער וועט זיך ח"ו שטיקן פון די ווייערס פון די עירפאונ"ס, איז איין זאך, אבער מיט עירפאונ"ס מעג מען שלאפן און מיט ציצית נישט...?!

דערנאך האט דער ראש ישיבה געזאגט אז מ'דערשטיקט זיך נישט פון די ציצית, און פון עירפאונ"ס אויך נישט, און בכלל שטארבט מען נישט אזוי שנעל... דער ראש ישיבה האט דערציילט אז איינער פון אנשי שלומינו וואס האט געהאלפן א צעבראכענער בחור האט אים אמאל גערופן דערשראקענערהייט אז ער זאל שוין אנרופן מוהרא"ש פרעגן וואס צו טון, ווייל דער בחור האט געזאגט אז ער וויל זיך ח"ו נעמען דאס לעבן, דער בחור איז געווען א פעשליכער בחור, האט אים מוהרא"ש געזאגט: "מ'טאנצט נישט אזוי שנעל, דער בחור דארף נאך אפפאלן אפאר פונט פאר ער טאנצט", ווי איינער זאגט, מ'שטארבט נישט אזוי שנעל, ס'דארף נאך אביסל איבערגיין ביז מ'שטארבט.

דער ראש ישיבה האט מחזק געווען אנשי שלומינו צו גיין הפצה יעצט זומער אין די קאנטריס, יעצט זומער אין די קאנטריס איז דער עולם מער אפן, מ'קען מער נעמען דעם הייליגן רבינ'ס עצות.

המשך יבוא בעז"ה.

מעשיות פון תפילה

חיים שלמה ראבינאוויטש

צפת

די טעגליכע שיעור פון דער ראש ישיבה שליט"א קומט פאר ווען אין ארץ ישראל שוין זייער שפעט ביינאכט, און איך קען עס נישט מיטהאלטן בשעת מעשה אויפן טעלעפאן.

און ווען איך גיי אויף מארגן הפצה, רוב מאל איז נאכנישט דא די נייע שיעור אויפן האטליין.

איין טאג האב איך געבעטן דעם אייבערשטן אז איך וויל קענען הערן דעם שיעור בשעת איך גיי ארויס הפצה.

שכח אייבערשטער פון דעמאלסט גייט עס ארויף פריער ווי נארמאל.

שלמה זאלדאן

בני ברק

מיין ווייב'ס רינגל האט זיך פארלוירן, מיר האבן דאס ארומגעזוכט אינדערהיים, אזוי אויך האט מען דאס געזוכט ביי איינעם וואס מען האט געטראכט אז אפשר ליגט דאס דארט ביי אים, דער מענטש האט נישט געוויסט וואס מיר ווילן. למעשה האב איך זיך דערמאנט וואס דער ראש ישיבה שליט"א באקט אריין אין אונז ביי די שיעורים אז עס איז דא איין עצה 'בעטן דעם אייבערשטן' מיר האבן זייער שטארק געבעטן דעם אייבערשטער דאס צו טרעפן

און דער אייבערשטער האט געהאלפן מיר האבן דאס געטראפן אינדערהיים אונטער די נאז, שכח אייבערשטער!!!

שכח פאר די מערכת פון די שיינע קרית ברסלב בלעטל

גרשון קרעמער

האסט א שאלה? שיק צו askgershon@gmail.com

פארוואס קוויטשעט א מיקראפאן?

שאלה

איך וואלט געוואלט פרעגן אן אינטערעסאנטע שאלה וואס באדערט מיר שוין א לאנגע צייט, מ'זעט ביי מסיבות ווען מ'ניצט א מייק, מאכט זיך צומאל אז די ספיקער הייבט אן צו קוויטשען, פארוואס קוויטשעט דער ספיקער אויב מען האלט דעם מייקראפאן נעבן אים?

ענטפער

שטעל אפ א מענטש, און פרעג אים "וואס ענטפערסטו פאר דיין קינד ווען ער פרעגט דיר פארוואס טוט מען אזוי און אזוי," איך האף אז ער וועט דיר זאגן אז ער ענטפערט אים אז ער זוכט נאר צו טון וואס דער אייבערשטער וויל, און ווען ער האט א ספק פרעגט ער זיין רב אדער מורה דרך וואס צו טון.

אבער אויב ענטפערט ער דיר אז ער זאגט אים אז אזוי טוט יעדער, און דאס טוען נארמאלע מענטשן, דאס מיינט אז זיין מורה דרך איז זיין שכן, און די גאס איז זיין שלחן ערוך וואס וועט אים פסק'ענען, ווייל ער טראכט נעבעך נאר וויאזוי מען איז זוכה צו הייסן א 'נארמאלער מענטש'.

דאס איז אין קורצן די תשובה אויף דיין שאלה, פארוואס קוויטשעט דער מייק ווען מען דרייט אים אויס צום ריכטונג פונעם ספיקער, דאס איז ווייל ווען איינער רעדט אריין אינעם מייק קומט ארויס דער קול פונעם ספיקער, און וויבאלד עס איז אויסגעדרייט צום מייק, קומט עס גלייך צוריק אריין צום מייק, וואס קומט ארויס נאך העכער פונעם ספיקער, וואס קומט דערנאך ווידער אריין צום מייק, וחוזר וחלילה. דער צירקל פליעט ארום און ארום צענדליגע מאל אין בלויז א פראקציע פון א סעקונדע, און דאס העכערט דעם קול העכער און העכער ווי א קעצל וואס לויפט נאך זיין ווידל, און דער רעזולטאט דערפון איז א הויכע גריצלענדן קוויטש וואס מאכט א לאך אינעם אויער...

ווען דארף מען חתונה האבן? ווען איז דער עלטער ווען א בחור אדער א מיידל זענען געוונג ערוואקסן? אויב לעבסטו אין א עקא סיסטעם וואס איינער זאגט בלויז איבער העכער וואס דער צווייטער זאגט, ביי די אלגעמיינע גאס וועט מען הערן 'נישט פאר די פינף און דרייסיג', אין לעיקוואוד וועט מען שוין מקיל זיין אז מען קען שוין אויסהערן ביי די זעקס און צוואנציג, אין בארא פארק וועלן שוין די שכנים אנהייבן מרמז צו זיין אויב מען איז שוין צוואנציג, אין וויליאמסבורג איז ניינצן 'פונקט גוט', מער אראפצור וועט מען זאגן עס שטייט דאך 'בן שמונה עשרה לחופה' נישט אזוי? דאס איז אויב דו פרעגסט דיינע שכנים, וואס איז פונקט גוט צו באקומען א לאך אין אויער. גליקליך זענען די וואס קוקן אין די תורה, מען פרעגט אן ערליכער איד, מען עפענט דעם שולחן ערוך און מען קוקט וואס דארט שטייט.

די זעלבע איז מיט שמחות. וואס מיינט א 'אידישע שמחה'? זענען די האטליינס און די מארקעטינג קאמפאניס דער פוסק אחרון, און פון זייער פסק קען מען זיך נישט אוועק רירן קיין זוז כל שהוא, וועמען דארף מען געפעלן? וואס מיינט שיין? דארף מען געבן 'עכטע' גאלדענע און דיאמאנטענע צירינג, אדער פאלשע חובות איז אויך גוט? דארף מען ספענדן אויף א גרויסע שיינע זאל און עס זאל זיין ענג אין בערזל, אדער ענדערש גיין פשוט, אבער קענען דינען דעם אייבערשן אן קיין חובות מיט הרחבת הדעת? פארוואס קוקן צום שכן און צום חבר צי זאגן הייסט געלערנט, און זיך טרעפן צען יאר שפעטער ביים זעלבן איבעיא, ענדערש פאלג א צדיק און זע די רעזולטאן וואס די הייליגע תורה וועט מאכן פון דיר.

עס איז א גוטע עצה אויב מען וויל פארמיידן דעם מייק פון קוויטשען, אז מען זאל נישט האלטן דעם מייק צו נאנט צום ספיקער, און אויב עס קוויטשעט נאך אלץ איז כדי צו פרובירן צו נידערן דעם מייק'ס סענסיטיוועטעט, אדער נוצן א מיקראפאן וואס איז א "דירעקשאנעל מייק" וואס נעמט די קול נאר פון איין ריכטונג.

הורינו ד' דרכך ונחנו באורח מישור!

געדאנקען

בלעם'ס שלש סעודות תורה

קומענדיגע מיטוואך פרשת דברים איז די יארצייט פון הייליגן אר"י הקדוש זכותו יגן עלינו.

מיר וועלן ברענגען א מעשה נורא פון אר"י הקדוש וואס מיר האבן געהערט פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו. די מעשה ווערט געברענגט אין אסאך ספרים, אויך אין "אשית עצות בנפשי" (קונטרס מ' - פרשת יתרו תשפ"ד - פון די מלוה מלכה און שבע ברכות פון די מחותנים מו"ה אהרן וועבערמאן נ"י און מו"ה ר' יואל פארקאש נ"י וואס איז פארגעקומען מוצש"ק פרשת בא תשפ"ד).

דער הייליגער אר"י הקדוש איז אמאל געזיצן מיט זיינע הייליגע תלמידים, אין צפת, פלוצלונג רופט זיך אן דער אר"י הקדוש "ברוך דיין האמת", די תלמידים האבן זיך געוואונדערט וואס גייט פאר, האט דער אר"י הקדוש געזאגט אז עס איז יעצט ארויס א ביטערע גזירה אין הימל אז אין א קורצע צייט קומט א "היישעריק" מגיפה אויף די שטאט צפת, עס וועט קומען מיליאנען מיליאנען היישעריק און אויפעסן יעדעס ברעקל תבואה אין די פעלדער און עס וועט זיין א הונגער רחמנא ליצלן, מען וועט אויסגיין פאר הונגער נישט האבנדיג א שטיקל ברויט נאך די היישעריק מגפה.

האבן די תלמידים געפרעגט מיט וואס האבן זיך פארזינדיגט די צפת'ער איינוואוינער אז עס קומט אזא שרעקעדיגע שטראף, אויסצוגיין פון הונגער, האט דער אר"י הקדוש געזאגט אז ס'איז דא דא אין צפת א גרויסער תלמיד חכם וואס האט נישט וואס צו עסן, עס רעדט זיך פון א גרויסער תלמיד חכם וואס זיין פרנסה איז צו שעפן וואסער און עס פארקויפן אויף די הייזער פאר עטליכע פרוטות.

יעצט האט פאסירט אז דער תלמיד חכם איז אומגעפאלן און די קריגל וואס ער נוצט פאר די קוים-צום-לעבן וואסער-שעפריי פרנסה, האט זיך צובראכן, און דער תלמיד חכם זיצט אין שטוב אויף דער ערד און איז זייער פארוויטאגט און ער שרייט צום אייבערשטן אז מען העלפט אים נישט, דערפאר איז נגזר געווארן די שרעקליכע הונגער-גזירה.

האט דער אר"י הקדוש געזאגט צו די תלמידים, אפשר נעמט איר צוזאם עפעס געלט און טראגט עס אריבער צו דעם תלמיד חכם.

האט מען אזוי געטון, מען האט שנעל צוזאמגענומען געלט און געקויפט עסן און עס אריבער געטראגן צו דעם תלמיד חכם, ווען זיי האבן געעפנט די טיר האבן זיי אים געזען ליגן אויף דער ערד און וויינען און שרייען אז קיינער איז זיך נישט מרחם אויף אים. זיי האבן אים געגעבן צו עסן און אים בארואיגט.

נאכ'ן עסן האבן זיי אים געבעטן אפשר ווילט איר מתפלל זיין עס זאל נישט קומען די שרעקליכע גזירה, האט ער געפרעגט וועלכע גזירה? האבן זיי אים געזאגט אז זייער רבי דער אר"י הקדוש האט זיי מגלה געווען אז צוליב אים וועט קומען די שרעקליכע היישעריק-גזירה, האט ער גלייך געבעטן דעם אייבערשטן אז עס זאל נתבטל ווערן די היישעריק-גזירה, און מקבל געווען אויף זיך אז ער וועט מער נישט האבן תרעומות אויף די צפת'ער איינוואוינער.

דערנאך זענען זיי צוריק געגאנגען צו זייער רבי'ן דער אר"י הקדוש, און ווייטער געלערנט. פלוצלונג זעען זיי ווי אינמיטן טאג ווערט שווארץ טונקל, ווייל עס קומט אן די היישעריק מגיפה (א היישעריק מגיפה ר"ל קומט ווי א ריזיגע שווארצע וואלקן פון מיליאנען ביליאנען היישעריקן וואס קומען צו פליען מיט די ווינט און עסן אויף יעדע פיצל תבואה אין די גאנצע אומגעגנט ר"ל) האט דער אר"י הקדוש געזאגט פאר די תלמידים, האט נישט מורא, די היישעריקן ווייסן נאכנישט אז די גזירה איז שוין בטל, מען גייט זיי יעצט מגלה זיין. און תיכף האט מען געזען ווי די גאנצע ריזיגע

משה אריה שניצלער

שווארצע היישעריק וואלקן פארקירעוועט זיך א צו אן אנדערן ריכטונג און זיי זענען אינגאנצן אוועק.

מען קען מאכן א שטיקל פשט'ל פון די מעשה מיט די יסודות'דיגע לימוד פון שלום בית וואס דער ראש ישיבה דערמאנט אונז אלעמאל, אז האלטן די ווייב חשוב און טייער איז דער יסוד, אן דעם איז דער מח נישט קיין ריינע מח, ער גייט ארום מיט נישט גוטע מחשבות.

און לעצטנס האט דער ראש ישיבה דערמאנט נאך מער, "איר ווילט א סגולה אויף עשירות? רעדן שיין צו די ווייב איז א סגולה צו עשירות, אזוי ווי די גמרא זאגט אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו".

אז א מענטש זעט אז ס'קומט א הונגער יאר, יעדעס ביסל עסן און יעדעס ביסל געלט ווערט אויפגעגעסן דורך די שווארצע וואלקן פון היישעריקעס (אדער סתם א שווארצע וואלקן.... אן היישעריקעס........ אן אנגעצויגענע שטוב....... א פאס פולווער.... די גאנצע שטוב קען אין א ליאדע מינוט אויפקראכן אין פלאמען.......) איז גיי שנעל, געב עפעס געלט פאר דיין ווייב, ווייז איר אז מען זארגט פאר איר, ווייז איר אז מען נעמט איר ערנסט, האסט נישט קיין געלט? געב א גוט ווארט, געב אביסל וואלידעישן, מאך זיך ווי סנדיג אז זי וואשט דיינע שמוציגע בגדים, מאך זיך ווי סנדיג אז זי געבט אוועק איר לעבן אויפצוציען א דור פון אידישע קינדער מיט נעגל וואסער און קריאת שמע ליינען, וועסטו זען ווי די הונגער גייט אוועק, וועסטו זען ווי די שווארצע וואלקן גייט אוועק.

ווען זיי האבן געעפנט די טיר האבן זיי אים געזען ליגן אויף דער ערד און וויינען און שרייען אז קיינער איז זיך נישט מרחם אויף אים.
זיי האבן אים געגעבן צו עסן און אים בארואיגט.

און רעדנדיג פון שלום בית האט דער ראש ישיבה לעצטנס דערמאנט דאס וואס ס'שטייט אין ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן נ"ז אז ווען א גרויסער צדיק זאגט תורה און איז מגלה דעם אייבערשטן, דעמאלטס קומט אויך איינער פון צד שכנגד און זאגט תורה, וואס פון יענעמס תורה קען מען נעבעך ווערן דערווייטערט פון דעם אייבערשטן, און דאס איז די זאך וואס בלעם הרשע האט געזאגט תורה, און דער רבי זאגט אפילו אויף וועלכע פסוק בלעם האט זיך געשטעלט.... די גאנצע זאך איז געווען צו דערווייטערן מענטשן פון דעם אייבערשטן. און דאס גייט אן לדורות, אזוי ווי ס'איז דא א ערליכער איד ברענגט מענטשן צוריק צו גיין צום אייבערשטן, אזוי איז דא א נאכגעמאכטע זאך וואס שטעלט א פנים ווי א דערהויבענער און ביזדערווייל ברענגט ער נעבעך מענטשן צו ווערן דערווייטערט פון דעם אייבערשטן.

און אזוי ווי ס'איז דא א ערליכער איד וואס לערנט אויס אז אידישקייט איז צו זיין א נושא בעול אין שטוב, שטיין צו די האנט און ארויס העלפן מיט די ווירטשאפט וויפיל מען קען, און רעדן מיט דרך ארץ און איידלקייט, און אויסהערן מיט אינטערעסע ווען זי דערציילט פון איר שווערן טאג וואס זי האט געהאט היינט, אזוי איז דא נעבעך א געמאכטער דערהויבענער בעל דרשן מיט פארגלייזטע אויגן וואס רעדט אזוי ווי די ווייב איז עפעס א קאפ-וויי, עפעס א אומוויכטיגע זאך.

און אזוי איז געווען ביי בלעם הרשע, "בלעם האט געזאגט שלש סעודות תורה", האט דער ראש ישיבה געזאגט.

דער ראש ישיבה האט אויסגעפירט אז אויב א אינגערמאן ווערט אנגערעדט פון איינעם כאלו א ווייב איז עפעס א איבעריגע זאך, דארף ער וויסן אז דער יעניגער איז נישט מער ווי א תלמיד פון בלעם הרשע, וואס איז געווען גאר א נידעריגער און עקלדיגער פארשוין, און געשטעלט א פנים ווי עפעס א דערהויבענער.

מיר וועלן ווייטער בעטן דעם אייבערשטן מיר זאלן מקיים זיין וואס דער רבי האט אונז אנגעזאגט אין שיחות הר"ן סימן רס"ד, הזהיר מאוד לכבד ולייקר את הנשים, דער רבי האט אונז געווארענט צו האלטן טייער די ווייב.

און ווי דער ראש ישיבה זאגט (קונטרס אשית עצות בנפשי, קונטרס צ"ח, פרשת בהעלותך תשפ"ה משיעור ליל ששי פרשת בהעלותך תשפ"ב) אז עס איז בכלל נישט קיין נפקא מינה צו דער מאן איז גערעכט צו די ווייב איז גערעכט, דער מאן מוז רעדן שיין צו די ווייב, און ווער עס פאלגט דעם רבי'ן האט א חיים טובים.

א מעשה פון א צדיק

אַ לַייכְטֶער פוּן בְּלָאטֶע

דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי מָרְדְּכַי פוּן טְשֶׁערְנָאבִּיל זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה פְלֶעגְט זִיךְ פִּירְן אַרוּמְצוּפָארְן אִין שְׁטֶעט אוּן דֶערְפְלֶעךְ צַאמְצוּנֶעמֶען גֶעלְט צוּ שְׁפַּייזְן זַיינֶע אַכְט הֵיילִיגֶע זוּן.

אֵיינְמָאל אִיז אוֹיסְגֶעקוּמֶען אַז עֶר הָאט גֶעדַארְפְט וֵויילְן אִין אַ דֶערְפְל פַאר שַׁבָּת, אַזוֹי אַרוּמְזוּכְנְדִיג אַן אַכְסַנְיָא פַאר שַׁבָּת הָאט עֶר גֶעטְרָאפְן דָארְט אַ אִיד וָואס הָאט אִים גֶערְן אַרַיינְגֶענוּמֶען בַּיי זִיךְ אִין שְׁטוּב בְּסֵבֶר פָּנִים יָפוֹת.

דוּרְכְן שַׁבָּת הָאט דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי מָרְדְּכַי טְשֶׁערְנָאבְּלֶער בַּאמֶערְקְט אַז דֶער מַכְנִיס אוֹרֵחַ אִיז נִישְׁט קַיין פָּשׁוּטֶ'ער מֶענְטְשׁ, דֶער אִיד לֶעבְּט מִיטְן אֵייבֶּערְשְׁטְן, וָואס עֶר טוּט אִיז לְשֵׁם שָׁמַיִם, זַיין גַאנְצֶע הַנְהָגָה אִיז גֶעוֶוען בַּאהַאלְטְן, אָבֶּער רֶבִּי מָרְדְּכַי טְשֶׁערְנָאבְּלֶער הָאט בַּאמֶערְקְט אַז עֶר אִיז אַ בַּאהַאלְטֶענֶע צַדִיק.

בַּאזוּנְדֶער אִיז עֶר נִתְפָּעֵל גֶעוָוארְן פוּן דֶעם בַּאהַאלְטֶענֶעם צַדִיק אַז עֶרֶב שַׁבָּת קוֹדֶשׁ הָאט עֶר זִיךְ אַלֵיין צַאמְגֶעשְׁטֶעלְט אַ לַייכְטֶער צוּ צִינְדְן דִי הֵיילִיגֶע שַׁבָּת לֶעכְט, וָואס אִיז גֶעמַאכְט גֶעוָוארְן פוּן דִי בְּלָאטֶע פוּן דִי עֶרְד, אוּן פַאר רֶבִּי מָרְדְּכַי טְשֶׁערְנָאבְּלֶער אִיז דָאס גֶעוֶוען אַ גְרוֹיסֶער חִידוּשׁ צוּ זֶען אַזַא סָארְט לַייכְטֶער, עֶר אִיז גֶעוֶוען צוּגֶעוואוֹינְט צוּ אַ לַייכְטֶער פוּן גָאלְד אוּן זִילְבֶּער.

עֶר הָאט זִיךְ נִישְׁט גֶעקֶענְט אַיינְהַאלְטְן אוּן גֶעפְרֶעגְט פוּן דֶער בַּאהַאלְטֶענֶעם צַדִיק "וָואס אִיז פְּשַׁט פוּן דֶעם אַז דוּ צִינְדְסְט שַׁבָּת לֶעכְט מִיט אַ לַייכְטֶער צַאמְגֶעשְׁטֶעלְט פוּן בְּלָאטֶע, דוּ קֶענְסְט נִישְׁט קוֹיפְן אַ לַייכְטֶער פוּן זִילְבֶּער?"

הָאט דֶער בַּאהַאלְטֶענֶער צַדִיק צוּרִיק אִים צוּרִיק גֶעפְרֶעגְט: "וואוּ אִיז דַיין לַייכְטֶער?" הָאט רֶבִּי מָרְדְּכַי טְשֶׁערְנָאבְּלֶער גֶעעֶנְטְפֶערְט: "אִינְדֶערְהֵיים! יֶעצְט בִּין אִיךְ אוּנְטֶערְוֶועגְס אָבֶּער אִינְדֶערְהֵיים הָאבּ אִיךְ אַ שֵׁיינֶע לַייכְטֶער". הָאט זִיךְ דֶער בַּאהַאלְטֶענֶע צַדִיק אָנְגֶערוּפְן: "עֶס אִיז מִיר עֶנְדֶערְשׁ צוּ הָאבְּן אִינְדֶערְהֵיים אַ לַייכְטֶער פוּן בְּלָאטֶע - וִויסֶענְדִיג בַּיי מִיר אַז וֶוען אִיךְ וָואלְט אַרוּמְגֶעגַאנְגֶען בֶּעטְן נְדָבוֹת פוּן מֶענְטְשְׁן וָואלְט אִיךְ גֶעקֶענְט הָאבְּן אַ זִילְבֶּערְנֶע לַייכְטֶער, וִוי אַרוֹיסְגֵיין אוֹיפְן וֶועג בֶּעטְן פַאר מֶענְטְשְׁן גֶעלְט - וִויסֶענְדִיג אַז אִיךְ הָאבּ אִינְדֶערְהֵיים אַ לַייכְטֶער פוּן גָאלְד אוּן זִילְבֶּער".

הָאט מוֹהֲרָא"ש אוֹיסְגֶעפִירְט אַז אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ פְלֶעגְן זִיךְ זֵייעֶר מְחַיֶ' זַיין מִיט דֶעם דִיבּוּר פוּנֶעם בַּאהַאלְטֶענֶעם צַדִיק, בֶּעסֶער בְּלַייבּ אִינְדֶערְהֵיים רוּהִיג אוּן בַּאגְנִיג זִיךְ מִיטְן הָאבְּן אַבִּיסְל, וִוי אַרוּמְפָארְן דִי וֶועלְט אוּן יֶעדֶע מָאל אַיינְשְׁטֵיין בַּיי אַ צְוֵוייטְן, אוּן וִויסְן אַז אִינְדֶערְהֵיים הָאבּ אִיךְ אַסַאךְ.

(שיחות מוהרא"ש חלק ב' ערך פרנסה)

דעם הייליגן רבינ'ס לעבנסגעשיכטע

קכ"ה

פּאַרזעצונג פון פריער:

אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ קוּמֶען זִיךְ צוּזַאם בַּיים רֶבִּי'ן אוֹיף שַׁבָּת קוֹדֶשׁ פַּרְשַׁת פִּנְחָס. דֶער רֶבִּי הָאט דַאן אַסַאךְ גֶערֶעדְט אִיבֶּער דִי גְזֵירוֹת וָואס מֶען הָאט דֶעמָאלְט גֶעוָואלְט גוֹזֵר זַיין אוֹיף דִי אִידְן, צוּ נֶעמֶען אִידִישֶׁע קִינְדֶער אִין מִילִיטֶער אוּן נָאךְ פַארְשִׁידֶענֶע גְזֵירוֹת.

עֶר הָאט גֶעזָאגְט אַז מֶען דַארְף זֵייעֶר מוֹרָא הָאבְּן פוּן דִי גְזֵירוֹת וָואס מֶען רֶעדְט, אוּן עֶס נִישְׁט נֶעמֶען פַאר גְרִינְג, נָאר מֶען זָאל אַסַאךְ שְׁרֵייעֶן אוּן בֶּעטְן דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן אוֹיף דֶעם, אֶפְשָׁר וֶועט דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער רַחֲמָנוּת הָאבְּן אוּן מְבַטֵל זַיין דִי גְזֵירוֹת, וַוייל תְּפִלָּה הֶעלְפְּט אַלֶעמָאל.

אִין יֶענֶעם זוּמֶער אִיז גֶעוֶוען אֵיינְמָאל בַּיים רֶבִּי'ן אַ גְרוֹיסֶער עֵת רָצוֹן, דֶעמָאלְט הָאט עֶר אִיבֶּערְגֶעגֶעבְּן דֶעם "סֵפֶר הָא-ב", וָואס הָאט בַּאקוּמֶען דֶעם נָאמֶען "סֵפֶר הַמִדּוֹת", פַאר רֶבִּי נָתָן אִיבֶּערְצוּשְׁרַייבְּן.

דֶער סֵפֶר אִיז גֶעלִיגְן בַּיים הֵיילִיגְן רֶבִּי'ן נָאךְ פוּן זַיינֶע יוּנְגֶע יָארְן, קֵיינֶער הָאט נִישְׁט גֶעוואוּסְט דֶערְפוּן, אוּן יֶעצְט אִיז עֶס נִתְגַלֶה גֶעוָוארְן.

וִוי אַזוֹי דֶער סֵפֶר אִיז נִתְגַלֶה גֶעוָוארְן אִיז גֶעוֶוען דוּרְךְ אַן אִינְטֶערֶעסַאנְטֶע מַעֲשֶׂה. עֶס אִיז גֶעוֶוען אַ אִיד מִיטְ'ן נָאמֶען ר' דוֹב חַיָה'לֶעס, עֶר אִיז גֶעוֶוען רָב אִין שְׁטָאט לַאדִיזִין, אוּן אִיז גֶעוֶוען שְׁטַארְק מְקוּרָב צוּם הֵיילִיגְן רֶבִּי'ן פַאר אַסַאךְ יָארְן.

עֶר פְלֶעגְט קוּמֶען צוּ פָארְן צוּם הֵיילִיגְן רֶבִּי'ן פוּן צַייט צוּ צַייט, אוּן אַזוֹי וִוי עֶר אִיז גֶעוֶוען אַ גְרוֹיסֶער לַמְדָן, אוּן גָאר אַ גְרוֹיסֶער בָּקִי אִין פִילֶע אַלְטֶע סְפָרִים אוּן סִיפּוּרִים, פְלֶעגְט עֶר אַסַאךְ רֶעדְן צוּם רֶבִּי'ן אוּן דֶערְצֵיילְן פוּן זַיינֶע יְדִיעוֹת.

דָאס פָארְן צוּם רֶבִּי'ן אִיז אִים אָבֶּער אָנְגֶעקוּמֶען זֵייעֶר שְׁוֶוער, עֶר הָאט גֶעהַאט פִילֶע מְנִיעוּת אוּן שְׁטֶערוּנְגֶען, עֶר הָאט אָבֶּער גָאר שְׁטַארְק לִיבּ גֶעהַאט דֶעם הֵיילִיגְן רֶבִּי'ן מַמָשׁ חוּץ לַדֶרֶךְ הַטֶבַע, עֶר אִיז גֶעוֶוען זֵייעֶר מְקוּשָׁר צוּם רֶבִּי'ן, דֶערִיבֶּער הָאט עֶר אֵיין טָאג בַּאשְׁלָאסְן אִיבֶּערְצוּלָאזְן דִי רַבָּנוּת פָּאסְטְן אוּן זִיךְ אַרִיבֶּערְצִיעֶן וואוֹינֶען נֶעבְּן דֶעם רֶבִּי'ן.

עֶר הָאט דָאס טַאקֶע גְלַייךְ אוֹיסְגֶעפִירְט אוּן אַיינְגֶעמָאלְדְן פַאר דִי שְׁטָאטְסְלַייט אַז עֶר לָאזְט אָפּ דָאס רַבָּנוּת אוּן צִיעֶט זִיךְ אַרִיבֶּער מִיט זַיין פַאמִילְיֶע צוּם שְׁטָאט בְּרֶסְלֶב, וואוּ דֶער רֶבִּי הָאט דֶעמָאלְט גֶעוואוֹינְט.

אָנְקוּמֶענְדִיג קַיין בְּרֶסְלֶב הָאט עֶר זִיךְ מַמָשׁ מְחַיֶ' גֶעוֶוען אַז עֶר אִיז זוֹכֶה צוּ זֶען דֶעם הֵיילִיגְן רֶבִּי'ן יֶעדְן טָאג, עֶר פְלֶעגְט יֶעדְן טָאג רֶעדְן מִיטְ'ן רֶבִּי'ן אוּן אִים דֶערְצֵיילְן מַעֲשִׂיוֹת אוּן חִידוּשֵׁי תּוֹרָה וָואס עֶר הָאט גֶעזֶען אִין דִי פְרִיעֶרְדִיגֶע סְפָרִים.

צוּמָאל הָאט זִיךְ גֶעמַאכְט אַז וֶוען דֶער רֶבִּי הָאט גֶעהֶערְט פוּן אִים אַ דְבַר תּוֹרָה, הָאט עֶר אוֹיפְגֶעהוֹיבְּן זַיין הֵיילִיג הַאנְט אוּן זִיךְ אָנְגֶערוּפְן, "דָאס אִיז אֶמֶת'ֶע רוּחַ הַקוֹדֶשׁ", אוּן דֶער רָב הָאט זֵייעֶר הֲנָאָה גֶעהַאט פוּן דֶעם, צוּ וִויסְן וֶועלְכֶע חִידוּשֵׁי תּוֹרָה זֶענֶען רוּחַ הַקוֹדֶשׁ.

דֶער רֶבִּי הָאט גֶעהַאט זַיינֶע כַּוָונוֹת מִיט דֶעם, דֶער רֶבִּי הָאט אַלְץ גֶעוָואלְט הֶערְן נַייעֶ זַאכְן, דֶער רָב הָאט דֶערְצֵיילְט פַארְ'ן רֶבִּי'ן דִי אַלֶע אִינְטֶערֶעסַאנְטֶע זַאכְן, אוּן דֶער רֶבִּי הָאט שׁוֹין גֶעטוּן מִיט דֶעם וָואס עֶר הָאט גֶעהַאט צוּ טוּן, הַשָׂגוֹת אוּן מַדְרֵיגוֹת אוּן אַזוֹי וַוייטֶער. עֶס אִיז בַּאקַאנְט בַּיי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ פִילֶע סִיפּוּרִים אוּן חִידוּשֵׁי תּוֹרָה וָואס דֶער רֶבִּי הָאט שְׁטַארְק אַרוֹיסְגֶעהוֹיבְּן.

אֵיין טָאג אִינְמִיטְן זוּמֶער אִיז דֶער רָב אַרַיינְגֶעקוּמֶען צוּם הֵיילִיגְן רֶבִּי'ן אוּן אִים דֶערְצֵיילְט דִי פָאלְגֶענְדֶע מַעֲשֶׂה

עֶס אִיז אַמָאל גֶעוֶוען אַ רֹאשׁ יְשִׁיבָה וָואס הָאט חֲתוּנָה גֶעמַאכְט זַיין טָאכְטֶער צוּ אַ בָּחוּר פוּן זַיין יְשִׁיבָה וָואס אִיז גֶעוֶוען גָאר אַ גְרוֹיסֶער לַמְדָן, עֶר הָאט גֶעלֶערְנְט גָאר פְלַייסִיג בַּייטָאג אוּן בַּיינַאכְט, זַיין סֵדֶר אִיז גֶעוֶוען צוּ זִיצְן כְּסֵדֶר אִין בֵּית הַמֶדְרָשׁ אוּן לֶערְנֶען, סְפֶּעצִיעֶל אִין דִי נֶעכְט.

אֵיינְמָאל הָאט אָנְגֶעהוֹיבְּן קוּמֶען צוּ אִים אַ מַגִיד פוּן הִימְל צוּ לֶערְנֶען מִיט אִים יֶעדֶע נַאכְט, דֶער מַגִיד אִיז אָבֶּער גֶעוֶוען פוּן דִי סִטְרָא אַחְרָא, נִישְׁט פוּן דִי קְדוּשָׁה, [מִסְתָּמֶא אִיז עֶר נִכְשָׁל גֶעוָוארְן אִין עֶפֶּעס, אוּן דֶערְפַאר הָאט דִי סִטְרָא אַחְרָא גֶעהַאט אַ כֹּחַ זִיךְ אָנְצוּכַאפְּן אִין אִים]. דֶער אִינְגֶערְמַאן הָאט דָאס נִישְׁט אוֹיסְגֶעזָאגְט פַאר קֵיינֶעם, אוּן עֶר הָאט נִישְׁט גֶעוואוּסְט אַז דֶער מַגִיד אִיז פוּן דִי סִטְרָא אַחְרָא.

וָואס הָאט וַוייטֶער פַּאסִירְט?
לֵיינְט קוּמֶענְדִיגֶע וָואךְ אי"ה

קוק אהער

אהער מיטן באלון

ד ער מלמד קומט אריין אין קלאס און קלאפט אויס "היינט זענט עטץ געווען אזעלכע וואוילע קינדער, דעריבער גייט מען מאכן ביי ריסעס א א ספעציעלע פראגראם פאר ענק".

דער מלמד ענדיגט פארלערנען און ער קלאפט אויס אויף זיין טישל "יעדער זיצט שיין אויפן פלאץ".

ער רופט ארויף איין אינגל "קום אהער, דו וועסט אויסטיילן פאר יעדן א מארקער" ער רופט ארויף א צווייטער אינגל "דו וועסט אויסטיילן פאר יעדן א באלון".

אלע קינדער קוקן זיך אן איינער דעם צווייטן פארוואונדערט, וואס איז די מעשה דא מיט די מארקערס און באלונס? וואס גייט דער רבי יעצט מאכן דא מיט אונז?

אלע קינדער זענען זייער פרייליך אוןווארטן שוין מיט שפאנונג צו הערן וואס קומט יעצט...

די ממונים ענדיגן אויסטיילן פאר אלע קינדער א מארקער מיט א באלון, דער רבי רופט אלע קינדער זאלן מיט די רעכטע האנט אויפהייבן די באלון און מיט די לינקע האנט די מארקער.

די קינדער פאלגן שיין, אלע הייבן אויף אזוי ווי דער מלמד האט געהייסן. דער רבי קוקט זיך אום אין די כתה און מאכט טאקע זיכער אז אלע קינדער האבן באקומען א באלון מיט א מארקער.

יעצט זאגט דער מלמד "יעדער אינגל זאל אויפבלאזן זיין באלון און מאכן אויף דעם א קניפ".

אלע קינדער מיט שמחה בלאזן אויף זייערע באלונס און פארמאכן עס מיט א קניפ אזוי ווי דער מלמד האט געזאגט.

יעצט זאגט דער מלמד "יעדער אינגל זאל נעמען זיין מארקער און אויפשרייבן זיין נאמען אויף זיין באלון".

יעצט ווערט עס שוין אינטערעסאנט טראכטן די קינדער צו זיך.... אלע נעמען זייערע מארקערס און שרייבן ארויף זייערע נאמען אויף זייערע באלון.

יעצט רופט דער רבי ארויף איין אינגל, ער געבט אים א גרויסע מיסט זעקל, און זאגט אים ער זאל ארומגיין די כתה און צאמנעמען יעדנס באלון.

אלע לייגן שיין אריין זייערע באלונס אין מיסט זעקל, און ווארטן מיט שפאנונג צו זען וואס גייט דער מלמד יעצט זאגן צו טון.

די קינד ענדיגט עס צאמנעמען, און ברענגט צום מלמד די אנגעפילטע מיסט זעקל.

ס'איז געווען א גרויסע קלאס - באלד דרייסיג קינדער, און דער מלמד נעמט אלע באלונס, ער עפנט אויף די טיר פון כתה, און גיסט אויס דעם גאנצן אנגעפולטן מיסט זעקל פון באלונס אריין אינעם האלוועי.

יעצט רופט דער מלמד אויס "אלע קינדער ציילן צוזאמען ביז 10 און נאכדעם דארף יעדער ארויסלויפן אין האלוועי און יעדער אינגל האט 10 סעקונדעס צו טרעפן זיין באלון".

אלע קינדער ציילן הויך ביז צען, און דער רבי צינדט אן א טיימער וואס גייט פייפן נאך 10 סעקונדעס, און אלע קינדער לויפן ארויס ארויס זוכן זייערע באלון.

די צען סעקונדעס גייען אריבער און די טיימער צופייפט זיך, די קינדער קומען צוריק אריין אין קלאס, קוים זיי אטעמען, זיי זענען צוטרויטן און צוקוועטשט, צובאלט און צופליקט, אלע קינדער זענען ארומגעלאפן מיט די אטעם אין האנט צו טרעפן זייער באלון, אבער קיינער האט זיין באלון נישט געפונען...

הממם... דער מלמד קלאפט אויס אויפן טיש "יעצט גייט מען נאכאמאל טון די זעלבע זאך, יעדער גייט ציילן ביז צען, און נאכדעם גייט מען נאכאמאל האבן צען סעקונדעס ארויסצולויפן אין האלוועי און אויפזוכן די באלון."

"אבער דאסמאל גייט מען עס טון אביסל אנדערש... יעדער איינער גייט אויפהייבן איין באלון און עס איבערגעבן צו די אינגל וואס ס'שטייט זיין נאמען אויף דעם".

אלע קינדער ציילן אינאיינעם ביז

דאס און יענץ מיט א טיפערע אריינבליק

ישראל דוד העסקעל

10, דער מלמד צינד אן דעם טיימער, 10 סעקונדעס גייען אריבער, די טיימער צופייפט זיך, אלע קינדער גייען צוריק אויף זייערע פלאץ.

דער מלמד קוקט זיך אום אין די כתה, און וואונדער איבער וואונדער, קיינער איז נישט צובײלט, צוזעצט צוגראזשעט, פארקערט, אלע קינדער זיצן מיט א גרויסע שמייכל פון אויער צו אויער, און יעדער האלט זיין אייגענע באלון.

"דאס האב איך ענק געוואלט אויסלערנען פאר די לעבן!"

"אויב וועסטו נאר זיין פארנומען צו קוקן אויף זיך, צו פאקוסירן נאר אויף זיך, וועסטו נישט אין ערגעץ אנקומען, פארקערט דו וועסט ווערן צובײלט און צופליקט".

"אויב אבער וועסטו טראכטן פון א צווייטן, דו האסט א גוטע זאך טייל עס מיט א צווייטן, דאן וועט דיר זיין גוט, און דו וועסט קענען אויך העלפן פאר אנדערע אז זיי זאל זיין גוט".

מענטשן פרעגן וואס איז די זאך פון הפצה? ביי וועלכע ברסלב ביסטו אנגעקומען, די וואס טיילן די ספרים און קונטרסים? וואס איז טאקע פשט אין דעם?

פאריגע וואך בין איך געווען ביי די גרויסע זה מזה עקספא און שפאצירט צווישן די בודקעס באטראכטנדיג די קריעטיווע בודקעס איינס נאכן צווייטן, אביסל געשמועסט מיט דעם און יענעם, באטראכט נאך א בודקע און נאך א בודקע, זיך אינטערעסירט דא און דארט... אביסל טועם געווען....

אזוי שפאצירנדיג גיי איך דורך א בודקע פון די בארימטע עינים ארגאניזאציע וואס פארשפרייט א שטארקע אויפוואכונג אויף שמירת עינים - זיך היטן די אויגן.

זיי האבן דארט אויפגעשטעלט א ריזיגע בודקע און פראקלאמירט אז די הצלחה אין ביזנעס איז געוואנדן אין שמירת עינים! עפעס וואס מיר זענען שוין אסאך צוגעוואוינט צו הערן פון דער ראש ישיבה אז אויב היט מען זיך די אויגן דאן האט מען הצלחה!

אזוי שטייענדיג דארט האלב פארטראכט, שפאצירן מיר אדורך צוויי אינגעלייט און איך הער אזוי ווי איינער זאגט פארן צווייטן "איך מיין אז איך גיי אנהייבן האבן שמירת עינים!"

ענטפערט אים זיין חבר צוריק: "איך האב אויך אזוי געמיינט פאר א מינוט!"

א סקרוך לויפט מיר אדורך די ביינער 'פארוואס טאקע מאכן ענק די גאנצע הפצה זאך?'

'פארוואס?'

אז ווען דיר כאפט אן א גוטע מינוט און ס'הייבט דיר אן קיצלען 'אוי טאטע וואס וועט זיין מיט מיינע אויגן' זאלסטו קענען טון עפעס מיט די גוטע מחשבה!

ס'קוקט דיר אויס אומעגליך? איך קען שוין נישט היטן מיינע אויגן, דו מיינסט ביזט שוין פארפאלן... מאך א תפילה זאג ארויס מיט דיין מויל "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל קענען היטן מיינע אויגן" און געב א קארטל פאר דיין חבר, געב אים זיין באלון, זאל ער אויך וויסן אז ער איז נישט דערנאך, זאל די גאנצע וועלט וויסן דעם פארבארגענעם סוד אז 'אין שום יאוש בעולם כלל' ביסט נישט פארפאלן, דו קענסט נאך יא האבן ריינע אויגן!

איי ס'זעט אויס אוממעגליך, בעט א תפילה און הייב אן נאכאמאל פון יעצט!

שכח אייבערשטער אז א מפיץ האט אויף מיר רחמנות געהאט און מיר געגעבן מיין באלון, מיך געגעבן א חיים טובים, לאמיר נישט זיין סעלפיש מיט דעם, לאמיר גיין און אויסטיילן די חיים טובים פאר די גאנצע וועלט, זאל יעדער קענען זוכה זיין צו די זיסע לעבן וואס מיר האבן זוכה געווען!

אשרינו שזכינו להתקרב לרבינו!

אַ סְגוּלָה אַנְטְקֶעגְן עַיִן הָרָע

שאלה

דִי וָואךְ בְּרֶענְגְן מִיר אַרָאפּ פוּנֶעם ראֹשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א, וָואס רֶעדְט וִויאַזוֹי מֶען קֶען זַיין אָפְּגֶעהִיטְן פוּן עַיִן הָרָע.

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - ג' פַּרְשַׁת מַטוֹת-מַסְעֵי, כ"ז תַּמוּז, שְׁנַת תשע"ט לִפְרָט קָטָן

לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יָאִיר.

אִיךְ הָאבּ עֶרְהַאלְטְן דַיין בְּרִיוו.

הִיט דַיינֶע אוֹיגְן וֶועט דִיר נִישְׁט שָׁאטְן קַיין עַיִן הָרָע; חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה זָאגְן (בְּרָכוֹת כ.): "עַיִן שֶׁלֹּא רָצְתָה לָזוּן מִמַּה שֶּׁאֵינוֹ שֶׁלּוֹ - אֵין עַיִן הָרָע שׁוֹלֶטֶת בּוֹ", יוֹסֵף הַצַּדִיק הָאט זִיךְ גֶעהִיטְן זַיינֶע אוֹיגְן אוּן עֶר הָאט נִישְׁט גֶעקוּקְט אוֹיף אֵשֶׁת פּוֹטִיפַר, דֶערְפַאר הָאט עֶר בַּאקוּמֶען דִי בְּרָכָה אַז פַאר אִים אוּן זַיינֶע דוֹרוֹת הַבָּאִים שַׁאדְט נִישְׁט קַיין עַיִן הָרָע; אַז דוּ וֶועסְט זִיךְ הִיטְן דַיינֶע אוֹיגְן וֶועסְטוּ זַיין אָפְּגֶעהִיטְן פוּנֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן אַלֵיינְס.

אִיךְ בֶּעט דִיר מַיין טַייעֶרער תַּלְמִיד, פַארְמַאךְ אַלֶע וֶועגְן וִוי אַזוֹי דוּ קֶענְסְט אָנְקוּמֶען צוּ קוּקְן עֲבֵירוֹת; וֶועם פָּאפְּסְטוּ?! וֶועם נַארְסְטוּ?! דוּ נַארְסְט דָאךְ זִיךְ אַלֵיינְס. דוּ מֵיינְסְט אַז דוּ נַארְסְט דַיין וַוייבּ וְכוּ'; דוּ אַלֵיינְס וֶוערְסְט דָאךְ פַארְשְׁוַוארְצְט, פַארְוָואס זָאלְסְטוּ זִיךְ דַארְפְן מוּטְשֶׁען מִיט שְׁוֶועריקֵייטְן דַיין גַאנְץ לֶעבְּן? דוּ קֶענְסְט דָאךְ הָאבְּן אַ חַיִּים טוֹבִים.

פָאלְג מִיר, **הֶער אוֹיס דַיין ראֹשׁ יְשִׁיבָה** וָואס הָאט דִיר גֶעטוּן נָאר טוֹבוֹת אִין לֶעבְּן אָן קַיין שׁוּם בַּאצָאלִינְג; אִיךְ הָאבּ גֶעלִיטְן פַאר דִיר אַזוֹיפִיל בִּזְיוֹנוֹת, דִי יְשִׁיבָה הַאלְט זִיךְ אוֹיף אַזוֹיפִיל שְׁוֶועריקֵייטְן; אִיךְ טוּ דָאס נָאר דִיר צוּ הֶעלְפְן. בֶּעט אִיךְ דִיר, פַארְמַאךְ דַיינֶע אַקַאוּנְטְס וואוּ דוּ קוּקְסְט עֲבֵירוֹת; יֶעדֶע קוּק אוֹיף אַ פְרֶעמְדֶע פְרוֹי בְּרֶענְגְט פְּרָאבְּלֶעמֶען אִין לֶעבְּן.

אִיךְ בֶּעט יֶעדְן טָאג דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן פַאר דִיר עֶס זָאל שׁוֹין אַרַיין גֵיין אִין דִיר -אַ פְרִישֶׁע חַיוּת, אַ הֵיילִיגְקֵייט אַז דוּ זָאלְסְט מְקַיֵּים זַיין דֶעם (דְבָרִים יג, ו): "וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ"; זָאלְסְט אַלֵיינְס אַוֶועק וַוארְפְן דִי אַלֶע כֵּלִים וָואס מֶען קֶען אוֹיף דֶעם זֶען עֲבֵירוֹת.

הַלְוַאי זָאלְסְטוּ זִיךְ מַאכְן אַ שִׁיעוּר אִין מִשְׁנַיוֹת, דָאס וֶועט אוֹיסְרֵיינִיגְן דַיין מֹחַ פוּן דֶעם עָבַר וָואס דוּ הָאסְט שׁוֹין צוּזַאמְגֶעזֶען אִין לֶעבְּן. אוֹיךְ זָאלְסְטוּ אָנְהֵייבְּן לֶערְנֶען גְּמָרָא, בַּבְלִי אוּן יְרוּשַׁלְמִי; מִיר הָאבְּן הַיינְט מְסַיֵּים גֶעוֶוען מַסֶּכֶת חַלָּה פוּן תַּלְמוּד יְרוּשַׁלְמִי מָארְגְן הֵייבְּן מִיר אָן מַסֶּכֶת עָרְלָה, וִוי גְלִיקְלִיךְ זֶענֶען מִיר אַז מִיר הָאבְּן אַ רֶבִּי וָואס אִיז אוּנְז מְעוֹדֵד אוּן מְחַזֵּק מִיר זָאלְן אַרַיין כַאפְּן תּוֹרָה יֶעדְן טָאג. וַוייל נָאר דָאס וֶועט פוּן אוּנְז אִיבֶּער בְּלַייבְּן.

מִיר קוּמֶען שׁוֹין נֶענְטֶער אוּן נֶענְטֶער צוּם יוֹם הַדִין - ראֹשׁ הַשָּׁנָה, וֶוען דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער אִיז דַן דִי גַאנְצֶע וֶועלְט: **"וְכָל בָּאֵי עוֹלָם יַעַבְרוּן לְפָנֶיךָ כִּבְנֵי מָרוֹן, כְּבַקָּרַת רוֹעֶה עֶדְרוֹ, מַעֲבִיר צֹאנוֹ תַּחַת שִׁבְטוֹ, כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפֹּר וְתִמְנֶה וְתִפְקֹד נֶפֶשׁ כָּל חָי, וְתַחְתֹּךְ קִצְבָה לְכָל בְּרִיּוֹתֶיךָ, וְתִכְתֹּב אֶת גְּזַר דִּינָם"** - אִיךְ הָאף דִיר צוּ זֶען בַּיים קִיבּוּץ הַקָּדוֹשׁ אִין אוּמַאן.

דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער זָאל הֶעלְפְן זָאלְסְט הָאבְּן הַצְלָחָה אִין אַלֶע עִנְיָנִים.

סעודה מיטן ראש ישיבה

שבת פרשת בלק תשפ"ה
איבערגעגעבן דורך י. פ.

שכח אייבערשטער אז שבת פרשת בלק האב איך מיט תפילה זוכה געווען צו זיין ביים ראש ישיבה אויף שבת אין ברסלב'ן שטעטל.

די סעודה איז געווען אביסל אנדערש ווי אלע געווענליכע סעודות וואס איך האב מיטגעהאלטן ביז יעצט, לאמיר פרובירן מיטצוטיילן און מהנה זיין די חברים ווי אזוי ס'איז געווען ביים סעודה, זאל מען טאקע זען אז נישט יעדע סעודה מוז אויסקוקן די זעלבע, די צד השוה שבהן איז אז מען דארף בעטן דעם אייבערשטן צו מאכן פרייליכע און רואיגע סעודות און ווי אזוי ס'קומט אויס למעשה איז זייער גוט, די עיקר איז אז מען איז רואיג און מען מאכט א פרייליכע סעודה מיט די קינדער.

זמירות מיט די בחורים

נאכן דאווענען איז דער ראש ישיבה געגאנגען צו די בחורים ווי זיי האבן געגעסן די סעודה אין די אלטע שול און געזינגען מיט זיי זמירות. אויב א אינגערמאן איז אריין געקומען זען ווי דער ראש ישיבה זינגט מיט די בחורים האט דער ראש ישיבה געוויזן אז מען זאל ארויסגיין, ווייל ער וויל יעצט זיין נאר מיט די בחורים.

שפעטער ווען דער ראש ישיבה האט געענדיגט זינגען מיט די בחורים איז דער ראש ישיבה ארויף צו זיך אין שטוב און נאכאמאל אנגעפאנגען די זמירות.

דער ראש ישיבה האט זיך אנטשולדיגט פאר די אינגעלייט אז ער שיקט זיי ארויס, ווייל ער וויל זינגען זמירות מיט די בחורים און ווען אנדערע קומען אריין שטערט דאס די בחורים פון זינגען.

ערליכע קינדער

דער ראש ישיבה האט געזאגט אז ער זינגט נאכאמאל זמירות אינדערהיים אפילו ער האט שוין געזינגען מיט די בחורים ווייל "איך וויל אז מיינע קינדער זאלן זיין ערליכע אידן, זיי זאלן זינגען זמירות שבת", נישט זיי זאלן געדענקען אז אין קאנטרי זינגט מען נישט קיין זמירות.

דער ראש ישיבה האט דאס נאכאמאל איבער גע'חזר'ט מיט א ברען "איך וויל מיינע קינדער זאלן זיין ערליכע אידן, זיי זאלן זינגען זמירות שבת". מען האט

אויסגעטיילט זמירות פאר אלע קינדער, דער ראש ישיבה האט געזאגט פאר דער וואס האט אויסגעטיילט "גיב אים מוהרא"ש'ס זמירות".

עס איז געווען אינטערעסאנט צו זען ווי אלע קינדער האבן צוזאמען געזינגען זמירות אינעווייניג, עס איז געווען זייער ערנסט און געשמאק. ווען מען איז אנגעקומען צו די ווערטער 'שתרחמינו עוד בגלותי לגאלינו' האט זיך דער ראש ישיבה געבעטן ביים אייבערשטן מיט א שטארקע בענקשאפט "שתרחמינו עוד בגלותי לגאלינו, הייליגע באשעפער רחמנות'דיגער באשעפער האב רחמנות אויף מיר, ווייל איך בין א גרויסער רחמנות, שתרחמינו עוד בגלותי לגאלינו" עס האט מיר אויך אויפגעוועקט צו תשובה.

שפעטער נאכן זינגען האט דער ראש ישיבה גענומען די הדסים און געפרעגט פון די קליינע קינדער "ווער ווייסט פארוואס מען האט צוויי הדסים?" "איינס קעגן זכור און איינס קעגן שמור". "ווער ווייסט וואס ס'מיינט זכור ושמור בדיבור אחד? אז דער אייבערשטער האט געזאגט ביידע ווערטער זכור ושמור אויף איין מאל, א מענטש קען נישט זאגן צוויי ווערטער אויף איין מאל נאר דער אייבערשטער.

נאכדעם האט דער ראש ישיבה געפרעגט: "ווער ווייסט וואס דער רבי זאגט - וואס איז מען זוכה אויב מען שמעקט הדסים שבת?" האבן די קינדער געזאגט: "מען האט קינדער וואס לערנען תורה".

דער ראש ישיבה האט אנגעגאסן די בעכער פאר קידוש און ער האט זיך אומגעקוקט ווער ס'זאל היינט אויפהייבן די בעכער, און האט ער מכבד געווען איינע פון די קינדער אויפצוהייבן די בעכער. דער ראש ישיבה האט געהייסן די קינדער זיך אויפשטעלן צו קידוש. דער ראש ישיבה האט געזאגט פאר זיין ווייב "קוק ווי יחזקאלע קען שוין שטיין אזוי ווי א טאטע אויף דער ערד, ער שטייט שוין מער נישט אויף א בענקל ביי קידוש" דער ראש ישיבה האט אים געוויזן ווי אזוי מען לייגט צוזאם די פיס ביי קידוש אזוי ווי ביי שמונה עשרה

> ער האט געפרעגט פון מ ו ה ר א " ש אז אפשר איז כדאי אז מוהרא"ש זאל מאכן א שיעור אין קבלה? האט מוהרא"ש געזאגט "איך גיב דאך א שיעור אין קבלה!"

דער ראש ישיבה האט געמאכט קידוש מיט גרויס שמחה, און געשיקט קידוש ווין פאר יעדן איינעם און אויסגערופן די קינדער זאלן זיך קומען וואשן, דער ראש ישיבה האט אליינס געוואשן די קינדער. נאכדעם האט זיך יעדער געוואשן.

שפעטער ביים אויסטיילן די פיש האט דער ראש ישיבה געזאגט פאר עטליכע פון די קינדער זיי זאלן גיין העלפן מאמי אין קאך.

רעסעפי פון די שבת'דיגע עסן

דער ראש ישיבה האט געהאלטן אין איין קאמפלימענטן זיין ווייב אז די עסן איז זייער גוט און ס'האט אלע טעמים.

דרך אגב איז געווארן א שמועס וועגן רעסעפיס פון עסן, איינער האט זיך אנגערופן אז אמאל ביי די עלטערע דור איז נישט געווען אזא זאך ווי קויפן געקאכטע עסן - מען האט אלעס געמאכט אליינס, האט דער ראש ישיבה געזאגט אז ביי אונז מאכט מען אויך אלעס אליין. אויך האט דער ראש ישיבה צוגעלייגט אז כמעט אלע עסן פון שבת לייגט מען אריין פיר זאכן - קעגן די פיר אותיות פונעם אייבערשטנס נאמען, אין די פיש לייגט מען אריין 1) פיש 2) וואסער 3) זאלץ 4) צוויבל, און איינע פון די קליינע קינדער האט געגעבן א שריי "אויך תפילות".

האט איינער געפרעגט דעם ראש ישיבה אויב מען לייגט נישט אריין קיין צוקער? האט דער ראש ישיבה געזאגט אז ס'פעלט נישט אויס, ווייל מען לייגט אביסל מער צוויבל און די צוויבל מאכט דאס זיס. איך האב מיר זייער געוואונדערט, ווייל די עסן ביים ראש ישיבה איז באמת גוט און געשמאק, וויאזוי קען זיין אז ס'ליגט נישט קיין צוקער, דער ראש ישיבה האט געזאגט אז ביי זיי לייגט מען אפילו נישט אריין קיין צוקער אין די קאמפאט, מען לייגט אריין נאר עפל אין וואסער און מען קאכט דאס א גאנצע נאכט.

דאס איז מיר שוין געווען א שטארקע חידוש ווייל די קאמפאט ביים ראש ישיבה איז זייער געשמאק אין זיס, איך בין געווען זיכער אז ס'ליגט אין דעם אסאך צוקער. איך מוז דא צולייגן אז די עסן ביים ראש ישיבה האט ממש אלע טעמים, טעם גן עדן, ועל כולם עס איז זייער גרינג אויפן מאגן, אפשר איז טאקע די סיבה ווייל מען קאכט זייער פשוט אן קיין איבעריגס, אדער ווי דאס קינד האט געזאגט אז ס'ליגט אין דעם אסאך תפילות, אדער גאר ביידע צוזאמען.

ט"ו באב א גרויסער יו"ט

איינער פון די קינדער האט געפרעגט דער ראש ישיבה צו מען שערט זיך אפ פאר די דריי וואכן, האט דער ראש ישיבה געזאגט אז ס'האט נישט קיין שום פשט זיך צו שערן לכבוד די דריי וואכן, מען שערט זיך לכבוד יו"ט, למשל שבועות איז זייער שיין צו זען ווען מען קומט אריין אין שול ווי אזוי יעדער איז אפגעשוירן, די זעלבע ראש השנה, אבער די דריי וואכן נישט, אפילו אז ביים סוף פון די דריי וואכן קראצט שוין די האר, שערן שערט מען זיך לכבוד יו"ט.

האט איינער געפרעגט "און נאך די דריי וואכן איז דאך אויך נישט קיין יו"ט און מען שערט זיך", האט דער ראש ישיבה געזאגט "חמשה עשר באב איז א גרויסע יו"ט".

איך לאז נישט אפ

א מלמד האט פארציילט פארן ראש ישיבה אז א אינגל אין חדר היכל הקודש האט אים צוגערופן אין א זייט און געזאגט "רבי, איך וויל אויך זיין א צדיק! דער בעל שם טוב האט געוויזן פאר די קינדער ווי זיי זענען געווען ביים בארג סיני, אויך

האט ער געמאכט עליות נשמה, איך וויל אויך".

האב איך געפרעגט דעם ראש ישיבה ווען מען פארציילט מעשיות פאר קינדער וואס איז די וועג ווי אזוי מען זאל דאס פארציילן, אזוי ווי ס'שטייט געשריבן אז די צדיקים האבן געמאכט עליות נשמות אדער מען זאל פארציילן נאר די למעשה'דיגע חלק וואס מען קען נאכמאכן? האט דער ראש ישיבה געזאגט מיט א בענקשאפט "צדיקים זענען זייער גרויס! צדיקים זענען זייער גרויס! אונזער קאפ איז פארנומען מיט עסן און שלאפן, די צדיקים זענען אזוי גרויס, מיר האבן נישט קיין השגה!"

דער ראש ישיבה האט געזאגט אז היינט ביי קבלת שבת האט ער געזאגט פארן אייבערשטן "באשעפער, איך וועל דיר נישט אפלאזן! אפילו מען לאזט מיך נישט אריין און איך בין אינדרויסן, אבער איך וועל דיך נישט אפלאזן, אפילו איך בין אינדרויסן, בחצרות אלוקינו מען לאזט נישט אריין, שוין אזוי פיל יאר וואס מ'וויל זיין אן ערליכער איד און ס'גייט נישט, אבער דעם באשעפער וועל איך נישט אפלאזן".

דער ראש ישיבה האט געזאגט א פשט וואס ער האט געטראכט ביי קבלת שבת "צדיק כתמר יפרח" אז די צדיקים זענען זייער גרויס "שתולים בבית השם" זיי זענען אינעווייניג אין בית השם, אבער אפילו די גרויסע צדיקים, אנפאנג ווען זיי זענען געוואקסן צדיקים, דעמאלט האבן זיי אויך געשפירט ווי זיי זענען אינדרויסן מען לאזט זיי נישט אריין, זיי זענען געווען "בחצרות אלוקינו יפריחו", געשפראצט האבן זיי אינדרויסן, זיי האבן אבער נישט אויפגעגעבן, ביז זיי האבן זוכה געווען צו זיין "בבית השם".

וואס מיינט יחודים?

נאכדעם איז געווארן א שמועס וועגן יחידים, אז דער בעש"ט שרייבט אין די באקאנטע בריוו אז ער האט איינמאל שבת ביי מוסף געמאכט א עליות נשמה און ער איז אנגעקומען צום היכל פון משיח, און ער האט געפרעגט משיח "אמתי קאתי מר - ווען וועסטו שוין קומען?" האט משיח געענפערט "לכשיפוצו מעיינותיך חוצה ויוכלו לעשות יחודים ועליות העולמות כמוך".

האט איינער געפרעגט אז אויב אזוי קען דאך משיח נאכנישט קומען, ווייל דער עולם מאכט נאכנישט קיין יחידים? האט דער ראש ישיבה געזאגט אז רעדן צום אייבערשטן איז יחידים, מען ווערט איינס מיטן אייבערשטן.

נאכדעם האט איינער געפרעגט דעם ראש ישיבה וואס מיינט יחידים? האט דער ראש ישיבה געזאגט אז מען טראכט די אותיות פונעם אייבערשטנ'ס נאמען, און מוהרא"ש זאגט אז ביי א צדיק שיינט שטענדיג די שם הוי"ה ברוך הוא פאר זיינע אויגן, פאַרדעם האט מען נאך נישט אנגעפאנגען, אבער דאס קען מען נישט כאפן מיט די הענט, דאס דארף אליינס קומען פאר די אויגן און דורך אסאך רעדן צום אייבערשטן און זיך היטן צו זיין הייליג איז מען זוכה צו דעם.

דער ראש ישיבה האט געפרעגט פון איינעם: "ביי דיר שיינט שוין די שם הוי' פאר די אויגן?" האט יענער געזאגט אז דאס נישט, אבער ווען איך האב עפעס א נסיון קומט מיר פאר די אויגן אז דער אייבערשטער איז דא און ער זעט אלעס! האט דער ראש ישיבה געזאגט: פיין!

נאכדעם האט דער ראש ישיבה געזאגט אז ס'איז א גרויסע זאך זיך צו פארמאכן די אויגן און טראכטן די פיר מילואים פון די שם הוי' ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, (דאס הייסט יעדע אות פון די שם טראכט מען נישט נאר די אות אליין, נאר אויך די אות ווי אזוי מען זאגט דאס ארויס, למשל ביי אות י טראכט מען י-ו-ד ביי די אות ה' טראכט מען ה-א, עס איז דא פיר וועגן ווי אזוי מען קען שרייבן די אותיות פון שם הוי', איין וועג איז בגימטריא 72 דאס רופט זיך שם ע"ב און אזוי ווייטער שם ס"ג. אין היכל הקודש בית המדרש איז דא ביים עמוד א טאוול וואס ס'שטייט אלע פיר שמות ווי אזוי מען דארף דאס טראכטן) דאס צו טראכטן און זיך אויסמאלן פאר די אויגן הייסט יחודים, אבער ביי צדיקים קומט דאס אליין'ס, ס'שיינט זיי אייביג פאר די אויגן די שמות.

איך האב נאכגעזאגט אז מען האט אמאל געפרעגט מוהרא"ש וועגן די בריוו פון בעש"ט אז משיח האט געזאגט אז ווען יעדער וועט מאכן יחידים וועט משיח קומען. "מוהרא"ש מאכט דאך הפצה אריין צו ברענגען דעם אייבערשטן אין די וועלט כדי צו ברענגען די אור פון משיח, פארוואס איז נישט מוהרא"ש מפיץ יחידים, אזוי וועט משיח קענען קומען?

האט מוהרא"ש געענטפערט פאר יענעם "דו האסט נישט פארשטאנען וואס שטייט אין די בריוו, משיח האט געזאגט אז מען וועט מאכן "יחודים כמוך אזוי ווי דו" אזעלכע יחודים וואס דער בעש"ט האט אריינגעשיינט אין די וועלט אז דער אייבערשטער איז איבעראל, און יעדע זאך איז פונעם אייבערשטן, אזוינע יחודים זאל יעדער לעבן מיט". דער ראש ישיבה האט זייער הנאה געהאט!

דער ראש ישיבה האט פארציילט אז איינער פון אנשי שלומינו האט געזאגט פאר מוהרא"ש אז היינט איז געווארן א באוועגונג ביי אינגעלייט צו לערנען קבלה, און ער האט געפרעגט פון מוהרא"ש אז אפשר איז כדאי אז מוהרא"ש זאל מאכן אזא שיעור צו מקרב זיין נאך אינגעלייט צום רבי'ן? האט מוהרא"ש געזאגט "איך גיב דאך א שיעור אין קבלה!" האט ער צוריק געפרעגט "אפשר קען איך אויך קומען צום קבלה שיעור?"

דער אינגערמאן האט געטראכט אז אפשר האט מוהרא"ש נאך עפעס א באהאלטענע שיעור און ס'איז א סוד, אזוי ווי דער הייליגער אוה"ח הקדוש וואס האט געהאט א באהאלטענע אינטערערדישע ישיבה וואס מען לאזט נאר אריין יחידי סגולה. האט מוהרא"ש געזאגט "דאס איז דאך די ליל שישי שיעור! די גאנצע שיעור פון ליל שישי איז ווי אזוי מען קען מקיים זיין וואס אלע צדיקים האבן אונז געלערנט צו לעבן אין שטוב מיטן אייבערשטן, דאס איז דאך די עיקר לימוד פון קבלה מגלה זיין דעם אייבערשטן אויף די וועלט אינעם טאג טעגליכן לעבן".

למעשה האב איך געפרעגט דעם ראש ישיבה וואס זאל מען ענטפערן אויף דעם אינגל'ס קשיא? האט דער ראש ישיבה געזאגט אז מען דארף פארציילן פאר די קינדער מעשיות פון צדיקים, די גרויסקייט פון צדיקים אז צדיקים זענען זייער גרויס, און זאגן אז די שליסל פון ווערן א צדיק איז רעדן צום אייבערשטן וואס דאס איז די סוד וואס דער רבי האט אונז אויסגעזאגט.

התעוררות / פרייליך

נאך די גאנצע שמועס איז געווארן זייער א שטארקע התעוררות, דער ראש ישיבה האט געזינגען די ניגון 'משכינו אחריך נרוצה הביאנו המלך חדריו נגילה ונשמחה בך - טאטע צי מיך צו דיר, איך וועל צו דיר לויפן אויף אלע פיר, אין דיינע צימערן אן אפענעם טיר, מיר וועלן זיך פרייען אן א שיעור". איינע פון די קינדער האט געפרעגט "וואס מיינט מיר וועלן לויפן אויף אלע פיר?" האט דער ראש ישיבה מסביר געווען אז א מענטש גייט אויף צוויי פיס, אבער א חיה וואס דארף שנעל אוועק

לויפן האט פיר פיס, מיר זאגן פארן אייבערשטן אז מיר ווילן זייער שטארק לויפן צו אים אזוי ווי איינער וואס האט פיר פיס.

אפאר מינוט האט מען געזינגען זייער שטארקע ווארעמע ניגונים מיט א מורא'דיגע התעוררות. נאכדעם האט דער ראש ישיבה אנגעפאנגען א הערליכע לעבעדיגע ניגון אויף די ווערטער "על כן על כן על כן ברך ה' את יום השבת שבת שבת שבת ויקדשהו" די גאנצע שטוב איז געשפרינגען, מען קען נישט אראפשרייבן די פרייליכקייט וואס דארט איז געווען, אלע קינדער האבן פון זיך אליין געגומען טאנצן ארום די טיש (ביי אונז רופט מען דאס א טשושו טרעין, דהיינו יעדע קינד גייט איינער אינטערן אנדערן און מען כאפט אן די פלייצע פונעם קינד וואס טאנץ אין פארנט און מען טאנצט איינע נאכן צווייטן).

איך קען נישט מסביר זיין ווי די קינדער האבן געהאפקעט, און דער ראש ישיבה האט געגומען די גאר-קליינע קינדער און אייניקלעך און געטאנצן מיט זיי, אזוי איז געווען לעבעדיג א גוטע פאר מינוט.

"איך" איז דער אייבערשטער

שפעטער האט מען אריינגעברענגט אייסעס און דער ראש ישיבה האט געפרעגט "ווער דארף?" האט יחזקאל'ע געזאגט "איך" האט דער ראש ישיבה געזאגט "איך איז דער אייבערשטער" האט א צווייטע קינד געפרעגט ווי אזוי זאל איך זאגן אז איך דארף? האט דער ראש ישיבה ווייטער געזאגט "איך איז דער אייבערשטער" סוי ווי אזוי זאל איך פרעגן ווי אזוי איך זאל זאגן? האט דער ראש ישיבה געזאגט "איך איז דער אייבערשטער" און דער ראש ישיבה האט אים געזאגט "זאג יחזקאל'ע דארף! און פרעג ווי אזוי זאל יחזקאל'ע זאגן אז יחזקאל'ע דארף! בקיצור ס'איז געווען פרייליך ביז גאר.

פאספארט פאר אומאן

דער ראש ישיבה האט זיך אנגערופן אז איינע פון די קינדער דארף נאך רחמים אז ער זאל קענען זיין אין אומאן, ווייל ער האט עפעס א פראבלעם מיט זיין פאספארט און מען דארף שיקן איינעם אין שטאט ארויס נעמען עפעס א פאפיר פון די דירה און דאס אריין שיקן און ס'זאל נאך צוריק קומען פאר ראש השנה.

דער ראש ישיבה האט געזאגט פאר דעם קינד: בעט דעם אייבערשטן זאלסט קענען קומען! וואס וועסטו טון אויב דו בלייבסט דא, וועסט העלפן מאמי? האט דער ראש ישיבה'ס ווייב געזאגט "ס'איז נישט דא אזא זאך 'ער פארט', האט דער ראש ישיבה געזאגט "אן א פַּאספארט קען מען דאך נישט פארן! מען דארף תפילות ווייל נאך אפאר וואכן איז שוין ראש השנה".

אידן זענען שיין און ריין

דער ראש ישיבה האט זיך אינטער געזינגען א תנועה "אידן זענען שיין, אידן זענען ריין, אידן זענען נאר פארן אייבערשטן אליין".

איינער האט געפרעגט דעם ראש ישיבה פון ווי קומט די ניגון? האט דער ראש ישיבה געזאגט אז דאס איז א תנועה פון רבי משה וואלפסאן זכרונו לברכה, דער ראש ישיבה האט געזאגט אז דער ניגון קומט "אידן זענען פארן קודשא ברוך הוא אליין" אבער ביי אונז, זאגט מען אין אידיש, "פארן אייבערשטן אליין" דער ראש ישיבה האט געזאגט אז די וואך האט מען געלערנט אין די גמרא ווי געמיין און נידריג די פעלקער זענען, דעריבער האט ער זיך צוזינגען די ניגון, ווייל אזוי איז א מענטש געווענליך צובראכן אז ער לערנט נישט גענוג, ער דאווענט נישט גענוג, אבער אז מען לערנט וואס די פעלקער זענען ווערט מען פרייליך "שכח אייבערשטער קיין גוי בין איך נישט" דער ראש ישיבה האט דאס אסאך מאל איבער געזינגען און פרייליך געמאכט.

איינמאל האט ער געזינגען מיט א אנדערע העברה דעמאלט האט ער יא געזינגען "קודשא ברוך הוא", און איינמאל מיט זיין געהעריגע קול, דעמאלט האט ער געזינגען מיט די ווערטער "פארן אייבערשטן אליין." אויך האט דער ראש ישיבה געזינגען די זעלבע ניגון אויף שבת, "שבת איז שיין, שבת איז ריין....."

איין און צוואנציג יאר וויל איך שוין זיין אן ערליכער איד

שפעטער האט מען געבענטשט און דער ראש ישיבה איז געגאנגען אין בית המדרש צום באטע. דער ראש ישיבה האט געזאגט פאר זיין ווייב "א שאד דו קענסט נישט מיטהאלטן די באטע", און ער האט צוגעלייגט אז זומער מאכט ער נישט קיין לאנגע באטעס נאר מען זינגט זמירות און ער רעדט אביסל. די באטע איז געווען אין די אלטע שול.

ביי די באטע איז געווען א המשך פון די סעודה, ס'איז געווען א ספעציעל פייערדיגע באטע, דער דיין שליט"א איז אויך געקומען צום באטע און דער ראש ישיבה האט אים געזעצט נעבן זיך אויבן אן. דער ראש ישיבה האט געזאגט: "ס'איז שוין איין און צוואנציג יאר וואס ער וויל אזוי שטארק זיין אן ערליכער איד און ער מוטשעט זיך נאכאלץ, ווען וועט ער שוין זוכה זיין צו ווערן א ערליכער איד?" דער ראש ישיבה האט דערמאנט די שמועסן פון די סעודה און געפרעגט דעם דיין וואס ער זאגט, אזוי גייט טאקע גיין די גאנצע לעבן?

דער ראש ישיבה האט געמאכט א משל ווי אזוי די קינדער גייען אויף א עסקעלעיטער (די טרעפ אין די לופטפעלד וואס ס'פארט ארויף און אראפ) זיי גייען אויף די טרעפ וואס ס'גייט אויף אראפ, אבער זיי גייען קעגן דעם, דהיינו זיי גייען אויף ארויף, קומט אויס אז זיי קריגן זיך די גאנצע צייט מיט די טרעפ און זיי בלייבן אויף די זעלבע פלאץ. למעשה די קינדער וויבאלד זיי גייען א גאנצן צייט ארויף בלייבן זיי כאטש אויף די זעלבע פלאץ און זיי פאלן נישט אינגאנצן אראפ פון די עסקעלעיטער.

די זעלבע איז אין עבודת השם, אפילו עס קוקט אויס פארן מענטש אז ער פלאגט זיך אזוי שטארק און ס'רירט זיך גארנישט, אבער דאס אליינס אז ער גיט נישט אויף, מאכט אז ער זאל כאטש נישט פאלן, ווייל ווען ער לאזט ווען נאך וואלט ער נישט נאר נישט געשטיגן נאר אויך ווען געפאלן.

דער ראש ישיבה האט פארציילט אז איינמאל איז ער געווען זייער צובראכן פון דעם אז ס'גייט אים נישט אין עבודת השם, ער איז געווען פאר'דאגה'ט, און א חבר האט אים געטראפן און געפרעגט וואס גייט פאר מיט דיר? דו האסט דאך ציצית, פארדעם אליין דארפסטו דאך פרייליך זיין! האב איך מיך טאקע געכאפט אז איך האב ציצית, און ער איז גערעכט איך דארף זיך פרייען אז איך האב ציצית.

די ווארט פון מוהרא"ש איז מיר אריין אין די ביינער

מען האט געזינגען זייער געשמאק די זמירות שבת, דער ראש ישיבה האט אויפגעוועקט דעם עולם אז מען זאל זינגען לעבעדיגער, ער האט געזאגט "האסט שוין געזען א חתן ביי זיין חתונה שלאפט? שבת איז א חתונה".

אויך האט דער ראש ישיבה דערמאנט וואס מוהרא"ש האט געזאגט ווען ער איז געקומען אין קעמפ צו די בחורים אויף שבת אז "די מלאכים שטייען און זענען מקנא די אידן ווען זיי זינגען זמירות שבת!" און דער ראש ישיבה האט צוגעלייגט אז ווען ער האט דאס געהערט פון מוהרא"ש איז אים דאס אזוי אריין אין די ביינער אז יעדע שבת ווען מען זינגט זמירות דערמאנט ער זיך דערפון און ס'גיט אים א חשק צו זינגען זמירות.

ווען מען האט געענדיגט זינגען איינע פון די ניגונים האט דער ראש ישיבה געזאגט "יעצט לאמיר זינגען די טייטש פון די ניגון אויף אידיש" און ער האט געזינגען די ניגון מיט ווערטער "הייליגער באשעפער איך וויל זיין אן ערליכער איד" און געזאגט אז דאס איז די טייטש, ווייל דאס איז וואס ס'קומט ארויס פון די זמירות, א בענקשאפט צום אייבערשטן צו ווערן זיין אן ערליכער איד.

ווען מען האט געענדיגט האט דער ראש ישיבה געזאגט פאר די בחורים אז זיבן אזייגער וועקט מען אויף צום לערנען. נאכדעם האט דער ראש ישיבה צוגעלייגט מיט א ווערטל אז מען זאל אנגרייטן נעגל וואסער ווייל ס'איז גרינגער צו וועקן ווען מען האט גלייך א טעפל וואסער צו די הענט...

> מוהרא"ש האט געזאגט ווען ער איז געקומען אין קעמפ צו די בחורים אויף שבת אז "די מלאכים שטייען און זענען מקנא די אידן ווען זיי זינגען זמירות שבת!"

שיעור אינעם
סידור עת רצון

יעצט וויל איך מיט טיילן מיטן עולם גאר א שיינע אינטערעסאנטע אינהאלטסרייכע שמועס וואס איז געווען אין וויליאמסבורג ביים סידור שיעור שבת צופרי פארן דאווענען, איינע פון די ווינטער שבתים דעם ווינטער תשפ"ה.

דער ראש ישיבה האט פארגעלערנט אין סידור עת רצון, מען האט געהאלטן ביי אשרי נאך יהי כבוד, מוהרא"ש שרייבט דארט מורא'דיגע דיבורים (עס איז גוט אליין דאס נאכקוקן אינעווייניג).

צווישן די ווערטער זאגט מוהרא"ש אז די פריערדיגע צדיקים האבן זוכה געווען צו זייער שלימות דורכן זיך מיגע זיין און הארעווען אין עבודת השם, אפילו די קלענסטע פון די צדיקים וואס מיר ווייסן האט מורא'דיג שטארק געהארעוועט און זיך געפלאגט אין עבודת השם מיט מורא'דיגע עבודת תעניתים און סיגופים וואס אונז זעמיר אזוי ווייט פון דעם, מכל מקום אויב א מענטש וועט טון די גרינגע עצה וואס דער רבי האט אונז געלערנט: ער וועט בעטן און רעדן צום אייבערשטן אויף זיין פשוטע שפראך, וועט ער אויך זוכה זיין צו שלימות, אפילו ער איז ווי ער איז, און ער האט שוין אפגעטון וואס ער האט געטון, נאך אלץ אויב ער וועט אנהאלטן די זאך פון רעדן צום אייבערשטן וועט ער סוף כל סוף אנקומען צו אלעס מתקן זיין.

האט איינער אריינגעפרעגט פונעם ראש ישיבה "וואס מיינט מען אז מ'וועט אנהאלטן די זאך פון רעדן צום אייבערשטן, מען דארף בעטן אויף דעם אז מען זאל צוקומען צו די זאכן וואס אלע צדיקים זענען אנגעקומען, אדער מען קען אויך בעטן אויף גשמיות?"

האט דער ראש ישיבה געענטפערט: "וואס רופסטו גשמיות?" סאיז נישט דא אזא זאך גשמיות ביי א איד! אויף וואס למשל בעטסטו? לאמיר זאגן אויף פרנסה! פרנסה איז נישט גשמיות, מען דארף צאלן רענט, אז נישט איז מען א גנב, מען מוז צאלן שכר לימוד, מען מוז ברענגען פרנסה, אזוי האט דער אייבערשטער געהייסן! איז דאך אלעס נאר צו טון דעם רצון השם, ווייטער בעטסטו אויף שלום בית, פארוואס דארף מען בכלל חתונה האבן און אויפשטעלן א אידישע שטוב? נאר ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן! דארפסט א הויז, נא אז דער אייבערשטער האט געהייסן בויען א שטוב דארף מען א הויז".

אזוי האט דער ראש ישיבה אויסגערעכנט אסאך משלים אז יעדע זאך וואס די מיינסט אז ס'איז גשמיות און דו בעטסט אויף דעם איז נאר פארן אייבערשטן, דו בעטסט אויף שמחה? שמחה איז דאך די גרעסטע מצוה! קומט אויס אז יעדע סארט תפילה וואס א איד בעט פונעם אייבערשטן איז די אפטייטש פון די תפילה איין זאך "באשעפער העלף מיר זיין אן ערליכער איד".

האט דער שואל געפרעגט: אויב אזוי קומט אויס אז אויב איך וועל בעטן דעם אייבערשטן א גאנצן צייט "באשעפער העלף איך זאל האבן פרנסה" וועל איך שוין סוף כל סוף זוכה זיין צו אלע מדריגות פון די צדיקים וואס די קלענסטע פון זיי האבן געהארעוועט מיט תעניתים און סיגופים?"

האט ראש ישיבה געענטפערט: "קודם כל וואס רופסטו מדריגות פון צדיקים צו וואס דו ווילסט צוקומען? אפילו דער גרויסער צדיק דער סאטמערער רבי זצוק"ל האט דאך אויך געזאגט אז ער איז מקנא דעם פשוט'ן איד וואס לערנט משניות עין יעקב און זאגט תהלים מיט א תמימות. די גרעסטע זאך איז צו זיין א פשוטער איד, דאס איז די גרעסטע מדריגה, טון די רצון השם מיט א תמימות!"

האט דער שואל געפרעגט: "אויב אזוי אז ס'איז באמת אזוי אז דער סאטמארער רבי האט מיט א אמת מקנא געווען דעם פשוט'ן איד, אויב אזוי לאמיר זאגן אז איך בין טאקע אט דער פשוטער איד וואס לערנט עין יעקב וכו' בין איך טאקע באמת מער פון דעם גרויסן צדיק דער הייליגער סאטמערער רבי זצוק"ל?"

האט דער ראש ישיבה געענטפערט: "דאס איז שוין חכמות"! ווי איינער זאגט, קיינער האט דיך נישט געבעטן צו מאכן קיין חשבונות ווער ס'איז גרעסער און ווער ס'איז קלענער, מען זאגט דיר אז דו קענסט ווערן א אמת'ער ערליכער איד אויב דו וועסט טון די זאך פון רעדן צום אייבערשטן, זיי נישט קיין נאר, הייב אן פאלגן וועסט זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד!

אוי, האסטו גוט אי

אינוועסט

אינוועסט ריכטיג!

investsright.com

*sruliHeskel

וכו' וכו'

שטח התל"ת החדש

נייע שטח בית התבשיל

קרית ברסלב עירוב

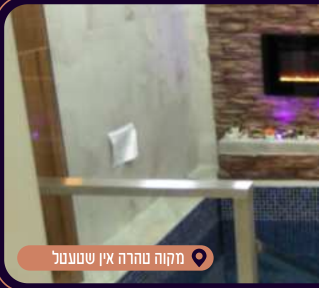
מקוה טהרה אין שטעטל

שולן אין שטעטל

6 נייע באסעס

ינוועסטעד!

י"ח - כ' אב

What your little change changed

YEAR	AMOUNT RAISED
2020	$53,148
2021	$47,202
2022	$84,962
2023	$86,212
2024	$91,070
NEW 2025	

TOTAL INVESTED

251,483

$362,594

473,605

נשי חיל

A PROJECT OF THE LADIES AUXILIARY

*sruliHeskel

פאר די

ברכל״ע

שטוב

אויג פארבלענדעניש

ג. פעקעטע

רעספי

Parve chocolate Ice Cream

AI איז דא פאר אייך
ש. טראכטער

הימל און ערד
ש. ל. פליישמאן

א שפינען וועבעכץ
ר. ל. ווייס

ווארעמע ברעסטן

אין קורצן פון פריער: בתי' - קינד פון ר' יודא לייב וזוגתו בילא מייזליק ז"ל איז געבוירן אויף דער עלטער. ווען בתי' איז געווען כמעט דריי יאר אלט י"ז אלול תרצ"ט האט אויסגעבראכן די ביטערע צווייטע וועלט קריג. די יונגע בתי'לע מיט די טאטע מאמע זענען געבליבן לעבן. נאך די צווייטע וועלט מלחמה האבן זיי געטון אלע שטיקלעך נישט צו דארפן מחלל שבת זיין.

און יעצט ליינט ווייטער:

אבער שבת איז נישט געווען די איינציגסטע נסיון זיצענדיג אין א קלאס מיט גוים. בתי' דערציילט אז איינמאל איז זי געזיצן אין קלאס בשעת א גוי'איש קינד נעבן איר האט אויפגעוויקלט א פרישע סענדוויטש אנגעשמירט מיט פוטער מיט שטיקלעך פלייש און אפאר אוגערקעס, א זאך וואס ווייניג האבן זיך געקענט ערלויבן אין רוסלאנד בתי'ס עלטערן זענען געווען ארים, זעלטן וואס זי האט געגעסן א שטיקל ברויט מיט פוטער בכלל, אפגערעדט פלייש...

און דא קומט דער גוטהארציגער שגץ און זעענדיג ווי בתי' קוקט מיט גליסטיגע אויגן בשעת די שפייאכץ קומט איר ארויף, און שטרעקט אויס די סענדוויטש צו איר "נעם. דו קענסט עס האבן."

דאס יונגע העלד איז דארט געשטאנען, די יצר הרע האט אנגעהויבן ארבעטן אויף איר, "נעם און עס, קיינער וועט נישט וויסן." אבער נאך אפאר סעקונדעס האט זי געוואונען און זיך העפליך אפגעזאגט פונעם שגץ.

ביים אהיימקומען פון שולע איז בתי' מיט פרייד צוגעלאפן צו איר מאמע און אויסגעשריגן איבערראשט, "מאמע, איך האב נישט געגעסן די סענדוויטש!!"

די מאמע האט אליינס פארשטאנען אן ווערטער וואס איז דא פארגעקומען, און אירע אויגן האבן געשיינט פון נחת און זי האט אויסגערופן, "נאך א מלאך!!"

18

ש. טראכטער

בתי' האט נישט געדארפט מער פון דעם, זי האט געוואוסט אז ווען זי היט תורה און מצוות פארשאפט זי די גרעסטע תענוג פאר אירע עלטערן, און פארשטייט זיך פארן אייבערשטן אליין.

איין טאג איז בתי' געגאנגען אין גאס און א יונגער שגץ האט איר אטאקירט און באקלאפט די ביינער. איר רעכטע ארעם איז צובראכן געווארן און זי האט געדארפט ארומגיין מיט א גיפס פאר זעקס וואכן. זעקס וואכן! וואספארא רואיגע און פרייליכע זעקס וואכן דאס זענען געווען, עס איז געווען א ווירקליכע וואקאציע פאר בתי', זי האט געקענט רואיג גיין אין שולע, דער יונגער שגץ האט איר געבראכן דעם האנט און דערפאר האט זי נישט געדארפט ברעכן קאפ צו טרעפן א תירוץ יעדע וואך שבת פארוואס זי שרייבט נישט.

בתי' פלעגט זאגן אז ווי איראניש עס הערט זיך זענען די זעקס וואכן געווען אירע בעסטע וואכן פון אלע אירע שולע יארן. ווען דער אוקריינער שגץ זאל וויסן וואספארא טובה ער האט איר געטון, וואלט ער נישט געהויבן די האנט אויף איר...

סוף יאר איז געווען בחינות, וואס אויב מען האט נישט באקומען א גוטע צייכן דערויף האט מען געדארפט איבערגיין נאך א יאר אין שולע. איין יאר איז די בחינות אויסגעקומען אויף יום כיפור. בתי' האט געוואוסט אז זי קען נישט פעלן. זי איז שוין געווען אויסגעזעקלט פון עצות און די שטאב האט איר שוין צו שטארק נאכגעקוקט. פעלן פון די בחינות איז נישט געווען קיין פלאן, בתי' האט געמוזט גיין, זי האט געבעטן דעם אייבערשטן עס זאל אריבערגיין בשלום.

בתי' איז געזיצן אויף איר פלאץ און גארנישט געשריבן. דער לערער איז צוגעקומען צו איר און איר געפרעגט די סיבה דערצו. בתי' איז געווען אובד עצות און באשלאסן אז זי וועט אים זאגן די אמת. "היינט איז יום כיפור, די הייליגסטע טאג ביי אידן און לויט אונזערע געזעצן איז פארבאטן צו שרייבן." דערנאך האט זי זיך געבעטן צו אים אויב זי קען נעמען די בחינה בעל פה.

דער פארהערער האט זיך קעגנגעשטעלט און אוועקשפאצירט. ווען בתי' האט אים שפעטער אריינגעגעבן א ליידיגע בחינה האט ער פארנט פון איר געגעבן א שרייב ארויף די צייכן "0%".

פאר בתי' איז דאס געווען א שטארקע קלאפ. זי האט זיך אלעמאל משתדל געווען צו באקומען א 100% און דא ביים סוף יאר בחינה באקומט זי 0%. דאס האט געמיינט אז זי וועט דארפן איבערגיין נאך א יאר אין די גהנים שולע. זי האט אבער אראפגעשלינגען די קנויל אין האלז און זיך אנגערופן צום לערער, "דאס איז די בעסטע צייכן וואס איך האב נאר אמאל באקומען, ווייל דאס האב איך באקומען צוליב דעם וואס איך היט מיינע הייליגע פרינציפן."

דער לערער איז געווען א מאן, א ריינער קאמיוניסט אבער דאך אן אנשטענדיגער. הערנדיג די דרייסטע רייד, האט ער צוריקגענומען די פארהער און ארויפגעשריבן 100%. אין אדם שומע לי ומפסיד - עס איז נישטא די מענטש וואס קען זאגן אז ער היט די געבאטן פון די תורה און דערלייגט.

מיט דעם האט זיך געשלאסן א קאמף פון זעקס יאר! זעקס יאר פון מסירת נפש וואס בתי' האט קיין איין מאל נישט אויפגעהויבן איר האנט צו שרייבן אום שבת.

שולע איז נישט געווען די איינציגע אקט פון מסירת נפש וואס בתי' האט מיטגעלעבט און בייגעשטאנען אינעם רוסישן גן עדן.

לויט די סדום'ישע געזעצן איז נישט ערלויבט געווען אריינצונעמען געסט ביי זיך אין שטוב אן מעלדן פאר די קעי. זשי. בי. פון פריער, וואס דאס האט פארשטענדליך געמיינט איבערגעבן אדער מסר'ן די געסט, ווייל ווי נאר די אינסטאנצן האבן געהערט אז א פרעמדער איז דא האט מען אנגעהויבן לאקערן נאך אים, ביז מען האט געטראפן אן עבירה (וואס האט אדער נישט פאסירט) און אים ארעסטירט.

ביי משפחת מייזליק איז אבער די תורה געווען די איינציגסטע אטאריטעט וואס האט דיקטירט זייער לעבן, דארט האט יעדע איד געפונען א ווארעם ווינקל, א בעט און א ווארימע מאלצייט, דארט האט מען נישט געפרעגט קיין שאלות, יעדער האט זיך דארט געפונען היימיש. געוויסע מענטשן זענען דארט אנגעקומען און דארט געבליבן פאר לאנגע תקופות, בשעת די יונגע בתי' איז געשלאפן טעג און וואכן און צומאל לענגער אויף א מאטראץ אויף די ערד, ווייל זי האט אוועקגעגעבן איר בעט פאר א צווייטע איד.

לייענט קומענדיגע וואך ווייטער אי"ה

ש. ל. פליישמאן

אויפן וועג אהיים

צוזאמענ ביים שיעור פארברענג. ווערן בעסער איך בענק. כאטש עפעס איך געדענק.

הימל און ערד

ביים שיעור האט דער ראש ישיבה ערקלערט,
פארוואס די ערד - ארץ אנגערופן ווערט,
ווייל זי האט געפאלגט גערן,
א שטיק ערד צו ווערן.
רץ - זי איז געלאפן שנעל,
טון דעם אייבערשטנ'ס באפעל!

און מיט די הימל וואס טוט זיך?
קען מען אויף איר נישט זאגן די זעלבע נוסח?
אבער, ניין! ווען מען הייסט א הימל זיין,
ווער לויפט נישט פון זיך אליין?!
אבער די ערד איז ווערד צו זיין משבח,
פארן אייבערשטן "א שטיק ערד" ווערן גיי איך!

וואס וויל דער אייבערשטער פון מיך יעצט,
זיין ווי ערד צוטרעטן און גרינגעשעצט?
איך לייג אין די זייט מיינע אייגענע געפילן,
צו טון דעם אייבערשטנ'ס ווילן!!

די ווייב וואס קאמפלעינט,
שוין אזוי לאנג נישט גע'paint...
דער מאן מיט צוויי לינקע הענט,
די באלב בלייבט אויסגעברענט.

די קעבינעט טיר וואס הענגט,
דער "אייבערשטער" האט עס מיר געשענקט!
איך מאך נישט קיין פראטעסט,
איך טו זיין ווילן to the best!

נאך א לאוד אין וואשמאשין,
איך לויף דיין ווילן טון...
וואשן די דישעס,
די טאפ איך מיש עס,
קאכן דעלישעס!
מיין קינד'ס נאזעלע איך וויש עס,
זיין באבא איך קוש עס,
באשעפער, דיין ווילן,
זענען מיינע wishes!

העלף מיר, באשעפער,
עס זאל מיך נישט באדערן צו פילן אויסגעקנעטן,
פאר דיין ווילן זאל איך זיך לאזן טרעטן.
טאטע, פרייליכערהייט וויל איך פון דיך בעטן,
איך זאל מיין לעבן אזוי ווי עס איז appreciate'ן!!

צו הערן די גאנצע שיעור פונעם ראש ישיבה רופט 2212-444-9169

ג. פעקעטע

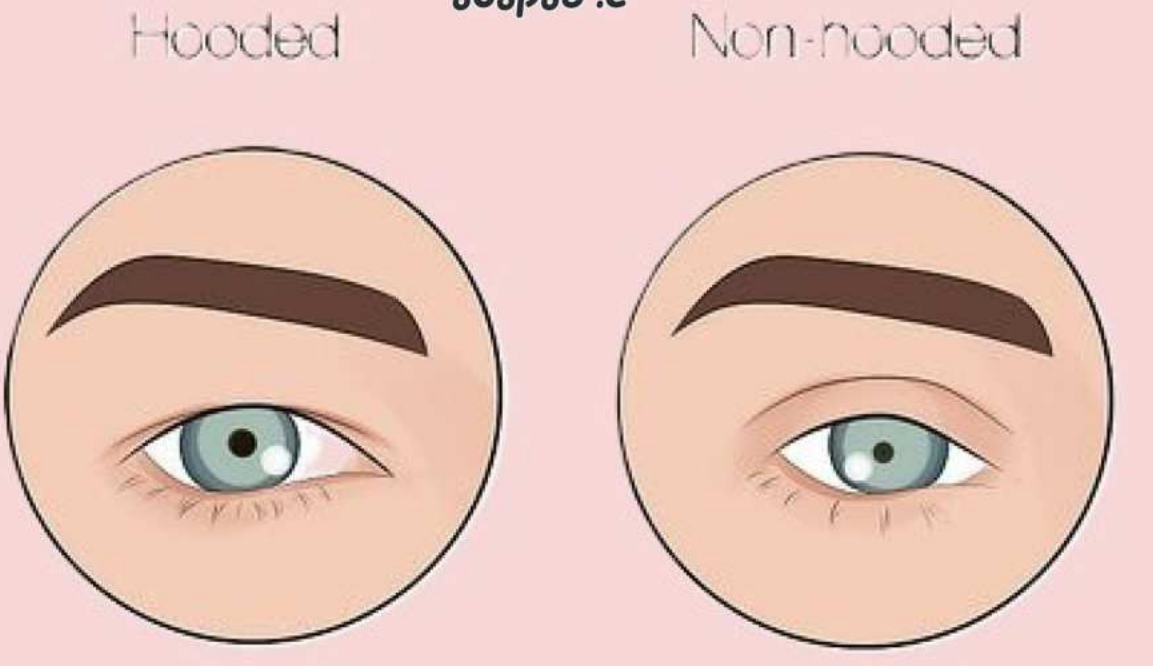

אויגן פאר בלענדעניש

דבורי, מיין שוועגערין, האט זיך געלערנט פאטאגרעפי אלס היי סקול מיידל, און זי האט געזוכט א געלעגנהייט זיך לערנען און פרעקטיסן איר סקיל. זי האט מיר געפרעגט צו זי קען נעמען מיינע קינדער פאר בילדער, און אוודאי האב איך זיך צוגעכאפט דערצו, א פרייע פאטאגרעפי סעשין? ווער קען אפזאגן, ווער קען זאגן ניין? כ'האב אבער שנעל איינגעזען אז ס'איז נישט אזא גרינגע זאך ווי ס'קוקט אויס ווען דו קוקסט יענעמ'ס אלבום פון פערטיגע שיינע פראפעשינעל בילדער. וואס גייט אריין אונטער איין פאטאגרעפי סעשין, קען נאר פארשטיין איינער וואס האט שוין אליין עס פראבירט צו טון. ספעציעל מיט אפאר קלענער קינדער אויף איינמאל. ווילסט דאך אז די בילדער זאל אויסקומען שיין, יעדער זאל זיין אנגעטון די זעלבע, יעדער זאל שטיין ווי סאלדאטן ביי די לאנדאנער פאלאץ, די שמייכל זאל זיין פונקטליך גוט, נישט צו קליין און נישט צו ברייט, און אזוי ווייטער...

מען געבט א פעני אין די פושקע, מען מאכט א קורצע תפילה: 'הייליגער באשעפער העלף ס'זאל אויסקומען א זיסע בילד פון די גאנצע משפחה, יעדער זאל שיין קאאפערירן' און מען געבט עס איבער פארן אייבערשטן.

אזוי זענען מיר אנגעקומען צום פארק, צו נעמען בילדער פון די קינדער. ס'איז געווען זומער צייט, און אין נאך אפאר וואכן מאכן מיר אפשערן, האט מען שוין אין איינוועגס גענוצט דעם

געלעגענהייט, אים ארויפגעלייגט די ציצית און איינגעפאקט די אלף בינה, צו מאכן אפאר זיסע בילדער פון דעם אפשערן אינגעלע.

די ערשטע פאר בילדער זענען נאך געווען זייער עקסייטינג און פרייליך, יעדער האט פראבירט ארויסהעלפן אז דער אינגעלע זאל שיין מיטלאכן, אבער זייער שנעל האט אויסגעוועפט די עקסייטמענט, די קינדער זענען געווארן אומגעדולדיג און ארומגעשפרינגען און ארומגעבורדעוועט, כ'האב סיי זיי געדארפט האלטן פארנומען מיט זאכן וואס זאל זיי נישט מאכן שמוציג אדער צוקנייטשט זייערע קליידער, ווי אויך האב איך זיי געדארפט אונטערקויפן מיט גוטע זאכן, און אכטונג געבן אז ס'זאל נישט אראפרינען פון די קאליר פון די M&M's-עמענעמענס וואס מען האט געטיילט.

ענדליך איז מען פערטיג געווארן מיטן נעמען בילדער פון די קינדער, און יעדער האט זיך אראפגעזעצט אפאטעמען און הנאה האבן פון די שיינע פעלד ווי אונז זענען געגאנגען נעמען די בילדער.

איך האב געבעטן מיין שוועגערין אז איך וויל אריינקוקן אין איר קעמערע און זען ווי אזוי ס'איז אויסגעקומען. געווענדליך האבן פאטאגרעפער'ס זייער ראול אז זיי לאזן נישט פאראויס קוקן, ווייל על פי רוב געלונגען נישט די בילדער, און דאס וואס דו זעסט אין יענעמ'ס אלבום, איז נאך אפאר שעה וואס די פאטאגרעפער האט אריינגעארבעט צו edit'n די בילדער, ארומטוישן איינעמ'ס הענט, איינעמ'ס פיס, איינעמ'ס שמייכל, אז אויף די בילדער זאל אויסזען פערפעקט.

וויבאלד אבער כ'האב דא געהאט א vip - ווי.איי.פי. סערוויס סעשין, האט זי מיר יא איבערגעגעבן די קעמערע און געלאזט קוקן די בילדער. אין די בילד האט מען נישט אזוי פונקטליך געקענט זען אלעס וואס איך האב געזען בשעת מען האט גענומען די בילד.

> איך האב געזען ווי מען שרייט: "לייג אראפ דיין פיס". "לייג אראפ דיין הענט". "מאך א שמייכל". "קוק דא צו די קעמערע". "לאך שיין".

איך האב געזען ווי מען שרייט "לייג אראפ דיין פיס", "לייג אראפ דיין הענט", "מאך א שמייכל", "קוק דא צו די קעמערע", "לאך שיין". אבער ס'האט אויסגעקוקט מער ווייניגער ווי א משפחה שטייט אזוי שיין... מער ווייניגער וואויל.... יא - דא האט געפעלט א שמייכל, און דארט איז די אויג געווען פארמאכט. אבער מיין שוועגערין האט מיר געזאגט, זארג נישט, כ'וועל עס פארעכטן און דיר שיקן א הערליכע שיינע בילד.

איין זאך אבער האט יא געכאפט מיין אויג.

מיין אפשערן אינגעלע איז זייער א זיסע לעכטיגע קינד. אבער יעדע מאל איך קוק אויף א בילד וואס כ'האב געמאכט פון אים, באדערט מיר עפעס וועגן זיין אויג. כ'האב קיינמאל נישט געקענט לייגן א פינגער דערויף, אדער דערטאפן פונקטליך וואס איך שפיר, ס'פילט עפעס נישט אזוי ריכטיג אין זיין שמייכל, אבער דא האט זיך מיין שוועגערין געגעבן א רוף אן, "קוק אן ער האט hooded אויגן - פארדעקטע אויגן, יעצט האט עס שוין באקומען א נאמען.

די וואס קענען זיך אויס אין די וועלט פון פנימ'ער, יעדער אבר מאכט דער אייבערשטער פאר יעדן מענטש אייגנארטליך, יעדער איז אנדערש. ס'איז דא אבער נעמען ווי אזוי מען רופט אן די סארט אויג, די סארט נאז... די וועג וויאזוי ס'האלט זיך, אדער ווי אזוי ס'איז געשטעלט אין די פנים. דא האט זי א נאמען געגעבן פאר די אויג, פון מיין זיסער אפשערן אינגעלע hooded. און פון יענע מינוט, יעדע מאל וואס כ'האב געקוקט אויף מיין קינד, האב איך געזען די איין זאך 'פארדעקטע

אויגן'.

ס'איז בערך אזא מין אויסקוק אז די הויט העכער די אויג קומט אראפ, אפילו ווען די אויג איז אפן ברייט, און ס'קוקט אויס ווי די אויג איז פארדעקט פון אויבן א קליין ביסל.

מיין אינגל האט שארפע שווארצע אויגן. איינער האט זיך אמאל אויסגעדרוקט אז זי רופט אים 'טעדי בער' אזוי ווי אין א טעדי בער לייגט מען אריין שווארצע באטאן אויגן, אזעלכע שארפע, שווארצע, טיפע אויגן האט ער. שטענדיג ווען כ'האב געקוקט אויף אים האב איך געזען די שארפקייט אין זיינע אויגן, און עס האט אנגעהויבן באדערן.... ווייל עס האט שוין באקומען אן אפיציעלע טיטל, א diagnosis...

איין טאג איז מען געגאנגען פארברענגען ביי די באבע. די קינדער האבן זייער הנאה געהאט, אויפגעלעבט מיט די איבריגע אויפמערקזאמקייט וואס זיי האבן באקומען פון זייער באליבטע באבע, וואס שטענדיג האט זי א גוטע זאך צו טיילן, און א גוט ווארט צו געבן.

שפעטער אויף די נאכט, ווען כ'האב גערעדט מיט'ן באבע האט זי זיך אויסגעדרוקט: "דער קליינער איז דאך אזוי זיס, ער האט DAZZLING אויגן, דאס איז אן אויסדרוק פון אויגן וואס גלאנצן ווי בריליאנטן.

ס'איז שוין אריבער עטליכע יאר זייט די פרשה. היינט הייסט מיין שוועגערין שוין נישט דבורי, זי הייסט שוין dfphotography.com... אבער שכח אייבערשטער ביז היינט יעדע מאל וואס איך קוק אויף מיין קינד, זע איך dazzling אויגן, ווי ער גלאנצט און שיינט, ס'נעמט מיר ממש ארויס מיינע מוטערליכע געפילן פון ליבשאפט, און איך דאנק דעם אייבערשטן אז ער האט מיר געגעבן אזא לעכטיג קינד.

די כח פון איין ווארט!!

זיין נישט קארג, גיס גוטע ווערטער!!

מיט דיין איין גוטע ווארט קענסטו טוישן די בליק פון א מאמע אויף איר קינד, פון א פרוי צו איר מאן, און א ווייבל אויף איר מאמע, פון א חבר'טע אויף איר שכנט'ע, גיס גוטע ווערטער, ס'קאסט דיר נישט, ס'טוט אויף, ס'בויעט וועלטן.

איין גוט ווארט קען טוישן א לעבן!

אזוי ווי ס'ווערט געברענגט א וויכוח אין גמרא, כיצד מרקדין לפני הכלה? איינער האלט מ'זאל זאגן "דו האסט אזא שיינע פרוי". די תנאים טענה'ן זיך "ווי אזוי קען מען זאגן די האסט א שיינע פרוי, ווען אין אמת'ן איז עס א מיאוס'ע?" איז די גמרא מסביר, אז די ניגון וואס מען זינגט צו א חתן כלה ביי די חתונה, דאס וועלן זיי זען אין זייער לעבן.

אז איינער וועט צוקומען צום חתן און זאגן "דו האסט א גוטע פרוי", דאס וועט אים מאכן זען א שיינע פרוי פאר די נעקסטע זיבעציג - אכציג יאר וואס ער וועט לעבן מיט איר.

אויף א גוטע ווערטער איז מען נישט מחמיר נאכצוקוקן די מקור צו ס'האט הונדערט פראצענט אמת דערין.

געב א גוטע ווארט, ס'לוינט זיך! דו קענסט בויען וועלטן!

ש. טראכטער

AI איז דא פאר אייך

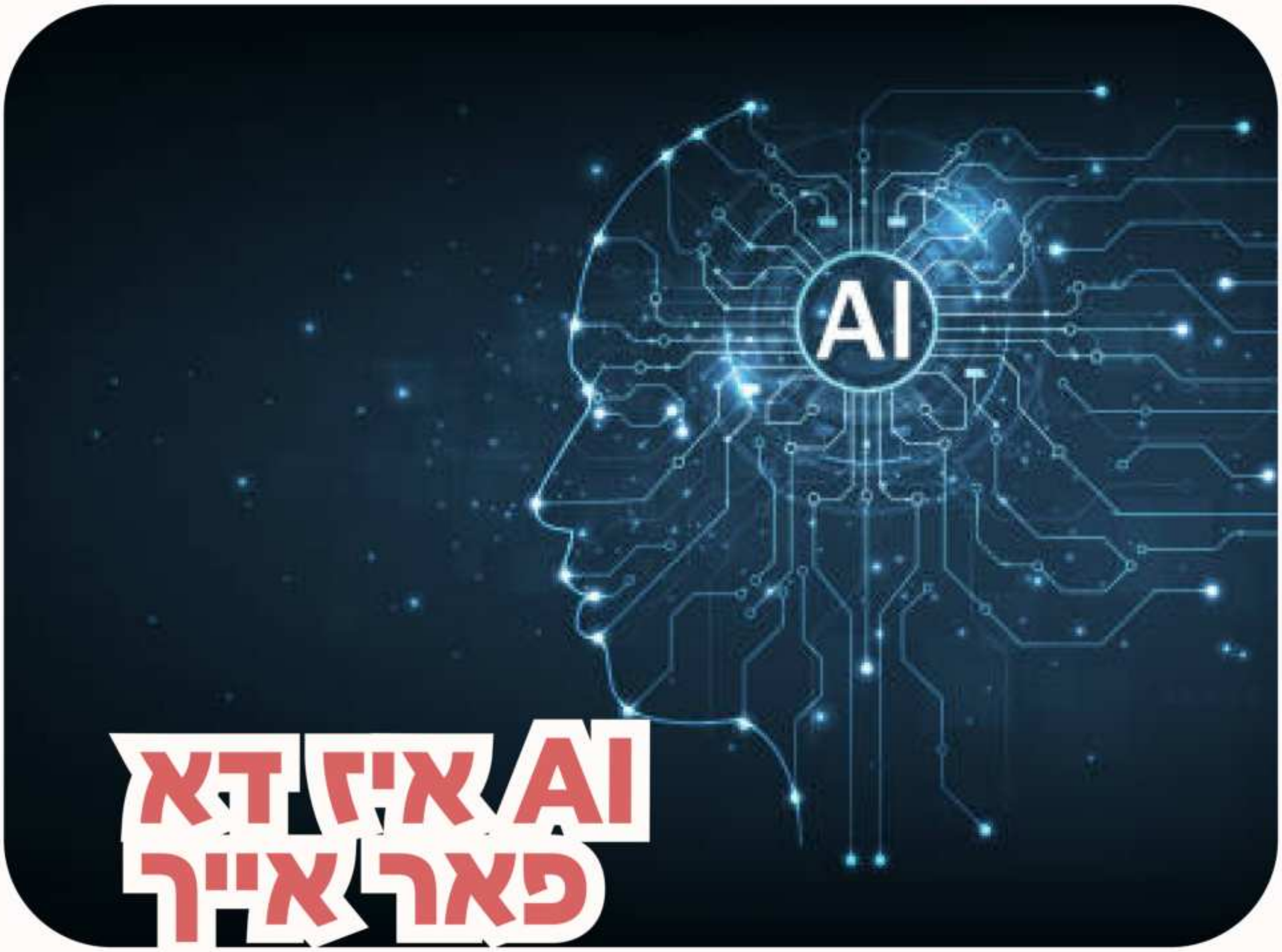

אין די צייט ווען דער גרויסער נאפאליאן איז געווען אין שלאכט איבער די מאכט פון די וועלט, איז געווען חילוקי דעות צווישן גדולי הדור אויב נאפאליאן זאל געוואונען די מלחמה אדער נישט. נאפאליאן האט געהאט געזאגט אז אויב וועט ער געוואונען די מאכט וועט ער זיכער מאכן אז די אידן וועלן באקומען 'גלייכבארעכטיגקייט' מען וועט זיי מער נישט פייניגן פאר'ן היטן אידישקייט, און ער וועט ערמעגליכן די אידן צו פראקטיצירן אידישקייט אין די עפנטליכקייט. רוב גדולי הדור האבן געהאלטן אז עס איז נישט קיין טובה פרייהייט פאר אידן.

דער הייליגער בעל התניא האט דאן ארויסגעגעבן א בריוו ווי ער שרייבט אז מען האט אים מגלה געווען פון הימל אז אויב רוסלאנד (די קעגנער פון נאפאליאן) וועט געוואונען וועט זיין מער שלום, תורה און קידוש ה' אויף די וועלט, אבער אויב נאפאליאן וועט געוואונען וועט זיין מער צרות, מלחמות, פריקות עול און אפיקורסות אויף די וועלט.

דער הייליגער ר' מענדעל'ע מרימינוב זי"ע האט אבער איינגעריסן און זיך פארלייגט אז נאפאליאן זאל יא געוואונען. דער צדיק ר' מענדל'ע איז נפטר געווארן ל"ד בעומר תקע"ג. אביסל פריער (שוין נאך פסח) איז דער צדיק אהיימגעקומען איין ערב שבת און געלייגט א זאק אונטער זיין בעט. דערנאך האט ער זיך אויסגעדרוקט, "פיל יארן האב איך געטראגן א זאק אויף מיין לייב (גוף) און פיל געדאווענט אז נאפאליאן זאל געוואונען אין קריג קעגן דעם רוסישן צאר, אבער וואס קען איך טון? איך קען נישט אויס'פועל'ן ווייל די צדיקים פון רוסלאנד זענען דערקעגן און ווילן אז די צאר זאל זיגן."

איינער פון די תלמידים וואס זענען

געשטאנען דארט האבן זיך אנגערופן, "רבי, אויב איך מעג פרעגן, האט דער רבי געזען די בריוו וואס דער הייליגער בעל התניא האט געשריבן, אז מען האט אים אנטפלעקט פאר הימל אז עס וועט נישט זיין גוט פאר אידן אויב מען וועט באקומען די פרייהייט?"

האט דער צדיק געענטפערט, "זיכער האט מען דעם רב פון ליאדי (דער הייליגער בעל התניא) דאס געוויזן פון הימל, און אזוי איז די אמת, אבער עס איז נישט מעגליך ביאת המשיח אן די גרויסע נסיונות, נאר וואס דארף מען אפשטופן דאס געשעפט אויף נאך הונדערט און פופציג יאר? (ספר נהרי אש)

די מעשה האט זיך אפגעשפילט אין שנת תקע"ג. אינטערעסאנט איז צו זען וואס האט פאסירט 150 יאר שפעטער. (1962) לויט היסטאריקער איז אין יענע יאר אין אמעריקא געווען די צייט פון די "היפי מאוומענט", אין אידיש, 'זמן פון הפקרות'.

עס איז געווען א תקופה וואס די יוגנט האט אפגעווארפן די עול פון רעגירונג און באשלאסן אז 'ווער איז יענער מיר איינצוטיילן וואס צו זאגן? ווער פרעגט דעם אויבערהאר?' די לופט פון פרייהייט און הפקרות איז דאן איינגעריסן געווארן אין די אמעריקאנע גאס אויף גאר א שטארקע פארנעם. די יוגנט האט געשריגן "no more little boxes, little boxes". זיי האבן דערמיט פראקלאמירט 'דו קענסט מיר נישט אריינלייגן אין א באקס, און מיר איינטיילן וואס צו טון'. די תוצאות פון די 'אפענע מוחות' זענען די דראגיסטן וואס זיצן אין די באן סטאנציעס און שלאפן אין היימלאזע שעלטערס.

אינטערעסאנט איז צוצולייגן אז דוקא די מענטשן וואס האבן אטאקירט און אונטערגעריסן די רעגירונג פאר'ן זיי איינטיילן אין לעבן, דוקא די מענטשן זענען היינט דאס מערסטע אנגעוויזן אויף די רעגירונג און באנוצן זיך דאס מערסטע מיט די שטאטישע פראגראמען, ווייל זייער פוסטע, אומוויסנדע און נארישע לעבנסשטייגער האט זיי איבערגעלאזט היימלאז, קראנק, פארלאזט און ארים.

אבער די ווינט פון הפקרות איז שוין געבליבן, אפילו מען האט געזען די נאכפאלגן דערפון. ווי א יאר וואס גייט אריבער ווערט די הפקרות אלץ מער און גרעסער. און ליידער איז די גלות גאר גרויס אז דאס כאפט זיך אריין אויך ביי די אידישע מחנה.

אין די היסטאריע ביכער וואס באשרייבן די תקופה פון אידישקייט אין אמעריקא אין די בראשית יארן, ווערט נעבעך באוויינט די בראך אז אין אמעריקא איז אונטערגעריסן געווארן די כח פון א מרא דאתרא, פון א רב.

אינדערהיים האט א איד געוואוינט אין שטעטל און עס איז געווען פארשטענדליך אז ער האט זיך אינטערגעבויגן אונטער'ן דעת פון זיין רב. דאס איז נישט געווען א 'קולט', א 'כת', דאס איז געווען די וועג וויאזוי מען האט געלעבט, דאס איז געווען פשוט'ע שכל. עס איז אינטערעסאנט צוצולייגן אז אין תימן, האט די גוי'שע רעגירונג געהאט אזא רעספעקט פאר די רבנים אז אויב עס האט זיך געמאכט אז א איד האט געדארפט באקומען אן עונש פון די שטאט, האט די רעגירונג געשיקט צום רב אז דער רב זאל פסק'ענען וואס מען טוט מיט דעם איד.

עס איז נישט געווען אזא מושג אז אויב איך האב זיך באליידיגט פון מיין רב בין איך אריבער דאווענען אין די שול קעגנאיבער. א רב איז געווען א 'דעת תורה', איינעם וועמען איך געפאלגט, נישט איינער וואס האט געשמייכלט צו מיר ווען איך האב אים געגעבן גענוג געלט פאר זיין שול.

יעדע קהילה האט גענומען א רב און זיך אונטערגעווארפן, א איד איז געווען אנוויזן אין זיין רב און נישט פארקערט.

ווען אידן זענען געקומען קיין אמעריקא איידער די צווייטע וועלט מלחמה, ווען אידישקייט אין אמעריקא איז געווען זייער לער, איז די שיינע, ערליכע וועג פון לעבן ליידער געווען א פארגאנגענהייט ביי פיל אמעריקאנע אידן. אויב דער רב האט געזאגט צופיל מוסר און זיך אריינגעמישט אין מיין לעבן, אדער מיר געזאגט אז איך טו נישט ריכטיג, האט דער מענטש זיך אויפגעהויבן און איז ארויס פון שול, אוועק פון דעם רב.

דאס האט ליידער זייער אונטערגעבראכן די כח פון א רב בישראל צו קענען מדריך זיין די אידן ריכטיג.

דער הייליגער רבי האט אונז שוין פאראויס געזאגט אז די צייט פאר משיח וועט קומען, וועלן די פשוט'ע מענטשן זיין די וואס וועלן זיין ביים קעניג. דער רבי דערציילט די משל אז א קעניג איז געגאנגען אין וואלד פאנגען חיות, און פלוצלינג האט זיך אראפגעלאזט א גאס רעגן. אלע גרויסע מיניסטארן זענען אנטלאפן. איין פשוט'ע דארפסמאן איז ארויסגעקומען און אריינגענומען דעם קעניג צו זיך אין זיין ארימען געצעלט און אים צוגעשטעלט אלע באדערפענישן. שפעטער ווען די מבול איז אריבער, זענען אלע גרויסע זעלנער ארויסגעקומען אהיימטראגן דעם קעניג. האט דער קעניג געזאגט "איך גיי אהיים מיט'ן דארפסמאן, ער האט מיר נישט פארלאזט אין די שווערע צייטן.."

אזוי אויך זאגט דער רבי אז בזמן המשיח וועט זיין א מבול פון אפיקורסוס אויף די וועלט, און די פשוט'ע ערליכע תמימים וואס וועלן נישט אפלאזן דעם אייבערשטן, זיי וועלן זוכה זיין צו קומען בהיכל המלך. דער רבי פירט אויס אז ער זאגט דאס פאראויס כדי די אידן וואס וועלן זיך האלטן ביי די ריינע אמונה, אפילו זיי וועלן זיין ווייניג אין צאל, זאלן זיך מחזק זיין דערמיט.

מיר לעבן היינט אין אט די צייטן, א זמן וואס עס גייט א מבול פון אפיקורסוס, א תקופה וואס עס איז דא בשפע הפקרות און ליצנות אויף ערליכע אידן. אויב מען וויל לעבן מיט א צדיק וואס ווייזט דיר וואס איז ריכטיג זאגט מען אז מען איז פארכאפט אין א 'קאלט'. (עס וואונדערט מיר, ווען משה רבינו האט ארויסגענומען די אידן אין מדבר אויפ'ן באפעל פון אייבערשטער און געגעבן די תורה- אויפגעהויבן די בארג כפה עליהם הר כגיגות, וואס איז דאס געווען? וואס האבן די לצים דאן געזאגט?)

דאס איז דאך די וועג וויאזוי אידישקייט איז אלעמאל געווען, לעבן מיט א צדיק וואס ווייזט אונז די דרך ה'. אבער ליידער איז היינט די זמן ווי דער צדיק ר' מענדלע האט פאראויסגעזאגט, אז מיר וועלן מוזן אריבער גיין די נסיון איידער מיר וועלן זוכה זיין צו ומלאה הארץ דעה את ה', ביז די זמן ווען משיח וועט אנפילן די גאנצע וועלט מיט די עצות פון רבי'ן. מיר לעבן אין א זמן פון הפקרות ווי יעדער חדר אינגל האט א דעה אויב דער ערליכער איד איז גערעכט אדער נישט. אויב דער צדיק שטומט מיט זיינע אגענדעס, אויב ער מיט זיין שכל, איז מסכים צום ערליכן איד.

דערווייל דארפן מיר זיך דערהאלטן און וויסן אז 'פאלגן א צדיק, נאכגיין א צדיק אוי ווי זיס ווען מען קוקט צוריק... נישטא עפעס בעסער, נישטא עפעס זיסער...'

איין טאג זענען מיר געזעצן אפאר שכנים און איינער האט זיך אנגערופן אז זי ווייסט פארוואס די סאטמארע רבי האט דאס און יענץ גע'אסר'ט. עס איז פשוט געווען אז א געוויסע חסיד האט געשפירט אז מען האקט אים אונטער די פרנסה ממילא האט דער רבי אזוי אנגעזאגט זיינע מענטשן וכו'...

עס האט מיר זייער געקראצט אין אויער. דא זיצט א ווייבל, שוין טאקע כמעט צוואנציג ב"ה און זי ווייסט שוין וואס א קדוש עליון האט געטראכט, געוואלט און פארשטאנען. זיי אזוי גוט, שוועסטער מיין, לאמיר בעסער שמועסן פון קאקאש קעיק און צירונג, און לאמיר נישט מפרש זיין און פארשטיין וואס צדיקים האבן געטראכט און געמיינט. לאמיר בעסער פאלגן מיט תמימות און פשיטות. נאר די וואס זענען נאכגעגאנגען צדיקים מיט תמימות האבן זיך דערהאלטן.

עס ווערט געברענגט אין הייליגן ספר בני יששכר בשם דעם יוסף יעב"ץ זי"ע, אז בזמן גזירות השמד רח"ל האבן זיך די פשוט'ע תמימות'דיגע אידן דאס מערסטע זיך דערהאלטן, זיי האבן זיך נישט געבויגן פון די אמונה. די פשוט'ע אידן וואס האבן נישט פארשטאנען פשט אין וואס דער צדיק האט געמיינט, זיי האבן נאר פארשטאנען אז מען דארף פאלגן צדיקים, דאס אלעס, זיי האבן זיך געהאלטן. ליידער די וואס האבן 'תופס געווען די טיפקייט פון אמונה' האבן נישט געקענט ביישטיין די נסיונות.

ביים רבי'ן איז חכמה בכלל נישט קיין עסק, ווי דער ראש ישיבה שליט"א זאגט כסדר "פארקערט, ווי פשוט'ער, ווי וויניגער אלץ בעסער. "אוי, רבון העולמים, איך וויל אויך זיין א תמים!"

ריכטיג, יעצט שפעט מען, אבער אונזער גרויסקייט און אונזער שיינקייט וועט מען זען ווען משיח וועט קומען, ווען מיר וועלן זען ווי חשוב איז געווען די פשוט'ע דארפסמאן וואס האט זיך דערהאלטן ביים קעניג און נישט אפגעלאזט דעם קעניג, טראץ די מבול פון אפיקורסות, טראץ די גרויסע ליצנות. אזויווי דער הייליגער רבי ברענגט אויפ'ן פסוק אין תהלים "שתי בשמים פיהם" זיי ווילן רעדן אויף די אמונה אבער זיי קענען נישט, רעדן זיי אויף צדיקים וואס פארשפרייטן די אמונה.

עס איז אינטערעסאנט צוצולייגן אז נאך א זאך איז געווען א חידוש אין די וועלט אין יענע יאר פון 1962. **עס איז דאן ערפינדן געווארן די ערשטע דיזשיטל קאלקולעטער.** דאס איז געווען די ערשטע ערפינדונג וואס האט אנגעהויבן איבערנעמען די מח פון דעם מענטש. צוביסלעך, צוביסלעך איז די וועלט אריבער א גרויסע טויש, ווי די דישזיטל וועלט האט אנגעהויבן אלץ מער און מער איבערצונעמען אונזערע מוחות.

מען דארף שוין נישט טראכטן, מען דארף שוין נישט קענען, ביז מיר האלטן היינט אז AI נעמט איבער די וועלט. דארפסט א שרייב ארבעט? ווער דארף נאך קענען שרייבן? AI טראכט און

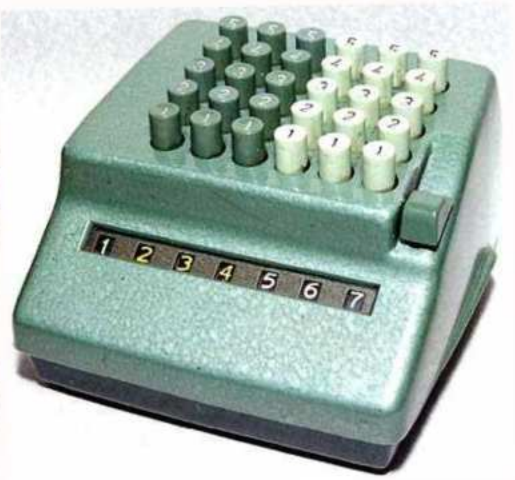

שרייבט פאר דיר. AI ארבעט פאר דיר. AI טוט דיין אקאונטיג, AI מאכט הערליכע גרעפיקס אונטער סעקונדעס. AI מאלט הערליכע בילדער.

מענטשן דארפן שוין היינט נישט טראכטן, האסט א ספק? AI איז דא פאר אייך!

דער ראש ישיבה האט אמאל געזאגט וואס דער הייליגער חפץ חיים האט געזאגט אז דאס וואס עס קומט ארויס אזויפיל נייע ערפינדונגן איז כדי מיר זאלן קענען משיג זיין וואס עס פאסירט אויבן אין הימל. צום ביישפיל אן 'איי' לערנט אונז עין רואה, אן אינטערקאם: 'אוזן שמעת', פון א SD קארטל קען מען פארשטיין וויאזוי אלעס בלייבט פארשריבן אויבן אין הימל. מען וועט פשוט אויפשפילן אונזער SD קארטל.

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך אויסגעדרוקט אז אפשר דאס וואס עס איז היינט דא א וועלט פון טערעפי קומט אונז לערנען אז מיר זאלן נישט פארגעסן זיך ווענדן צום עכטן, אייביגן טערעפיסט פאר א סעשין און אים אויסדערציילן אונזער ווייטאג. טערעפי דערמאנט אונז פון התבודדות.

אפשר דאס וואס AI נעמט איין די ביזנעס וועלט, קומט אונז לערנען אביסל אמונת חכמים. אמאל האט מען געשפעט "דארפסט עפעס אלעס פרעגן דיין רב? דיין מורה דרך? קענסט נישט טראכטן אליינס? מען שוועכט דיר דיין מח דארט."

אבער היינט פארשטייען עס אויך די מתנגדים, זיי גייען דאך אויך אלעס פרעגן AI. קענסט נישט טראכטן אליינס? קענסט נישט שרייבן אליינס? דארפסט אלעס צוקומען צו AI? האסט נישט קיין אייגענע מיינונג?

זענען מיר שוין היינט אלע ביים זעלבן מיינונג, אז מען דארף פרעגן.

אנו רצים והם רצים, ענו עמלים והם עמלים. אלע לויפן, אלע פלאגן זיך, וואויל איז אונז אז אונזער 'געלויף' און אונזער פלאג איז צו קומען נענטער צום אמת, צום אייבערשטן, צו צדיקים.

א ווארט וועגן AI: אז מען רעדט פון AI דארף מען וויסן וואס דעת תורה זאגט אויף AI.

אין א בריוו אין עצתו אמונה האט איינער אנגעפרעגט דעם ראש ישיבה שליט"א:

זיי גייען דאך
אויך אלעס פרעגן
AI. קענסט נישט
טראכטן אליינס?
קענסט נישט
שרייבן אליינס?
דארפסט אלעס
צוקומען צו AI?
האסט נישט קיין
אייגענע מיינונג?

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

עס איז דא א נייע סארט טעכנאלאגיע וואס הייסט ע'.איי. AI, מען קען עס רופן און פרעגן וואס מען וויל, און עס האט אן ענטפער אויף אלעס.

איך בין 13 יאר אלט, איך האלט מיט ווי די מיידלעך אין מיין קלאס רופן עס און פרעגן עס אלע סארט זאכן און עס ענטפערט זיי, נאכדעם קומען זיי צו סקול און רעדן וועגן דעם.

איך האב געזאגט פאר מיין מאמע אז איך וויל עס אויך רופן, האט מיין מאמע געזאגט איך זאל שרייבן צו דער ראש ישיבה א בריוו וועגן דעם און פרעגן אויב דאס איז אויסגעהאלטן.

אויב דער ראש ישיבה קען מיר ביטע ענטפערן וואלט איך מיך זייער געפריידט. יישר כח

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת נשא א', ג' סיון, מ"ז לעומר, שנת תשפ"ג לפרט קטן

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

חס ושלום, אפהיטן זאל דער אייבערשטער, רופט נישט די טעלעפאן און פרעגט נישט קיינעם אייערע פראגעס; אלע אייערע פראגעס זאלט איר נאר פרעגן פון אייער טאטע מאמע, אדער אייערע לערערינס, זיי וועלן אייך ענטפערן אייערע פראגעס לויט אייער עלטער, לויט אייער פארשטאנד; אזוי וועט איר זיין אפגעהיטן פון שלעכטע געדאנקען.

בנוגע די חבר'טעס; חבר'ט זיך מיט ריינע ערליכע מיידלעך, נאר מיט קינדער וואס זענען ערליך, רעדן איידל.

עס איז זייער וויכטיג צו האבן גוטע חבר'טעס. די הייליגע חכמים זאגן (ספר החינוך, מצוה טז), אפילו א צדיק, אויב דרייט ער זיך צווישן רשעים - וועט ער ווערן נאכגעשלעפט נאך זיי, און אויך א רשע, אויב דרייט ער זיך צווישן צדיקים - וועט ער ווערן נאכגעשלעפט נאך זיי.

איך בעט אייך זייער, זוכט אויף פשוט'ע קינדער, אפילו מען רופט זיי נעבעכדיגע קינדער, אבי זיי זאלן זיין ערליך - און נאר מיט זיי חבר'ט זיך, ווייל חס ושלום אויב וועט מען פרעגן פון די טעלעפאן שאלות פון אמונה - קען מען אינגאנצן אוועקפאלן פון די אמונה.

א שפינען וועבעכץ

ר. ל. ווייס

א שיינעם משל פונעם הייליגן רבי הער,
צו א מדינה איז א קעניג מלחמה געהאלטן געקומען צו גיין,
ער האט מנצח געווען, ווייל ער איז געווען גאר א שטארקער,
ער האט איינגענומען די גאנצע מדינה, און צום פאלאץ ער וויל שוין אריין
אבער צום יעדעמ'ס וואונדער דרייט ער זיך אוועק.

געבעט דער קעניג און אז א שפינען וועבעכץ איז ביים טויער,
ווי וועל איך קענען דעם שפינען וועבעכץ מנצח זיין?
זאגט דער רבי: דער קעניג איז דאך אזא נארישער,
וועגן א קליין שפינען וועבעכץ זאל ער יעצט צוריק גיין?
צו בייקומען דעם שטאט האט ער שוין געהאלטן ממש ביים עק.

האט דער הייליגער רבי אויסגעפירט, ליג צו א אויער,
ווען דו בעטס פאר עפעס, א תפילה נאך איין און נאך איין,
גיב נישט אויף און טראכט נישט וואס וועט זיין אבער,
ווייל קען זיין אז מיט נאך איין שריי צום באשעפער אליין,
וועט קומען פיל ישועות אין דיין זעק און פעק.

אייבערשטער העלף איך זאל רעדן צו דיר וואס מער,
אפילו ווען איך שפיר אז מיינע תפילות בלייבן שטיין,
זאל איך געדענקען אז דו הערסט מיר זיכער,
און מיין ישועה וועט שוין באלד קומען צו גיין,
אייבערשטער אלע טענות איך אויס מעק.

Parve chocolate Ice Cream

INGREDIENTS:

- 10 EGGS SEPARATED YOLKS AND WHITES
- 3/4 C. SUGAR
- 1/2 C. OIL
- 4 TBSP. COCOA

DIRECTIONS:

1. BEAT WHITES TILL STIFF.
2. GRADUALLY ADD SUGAR (AS MUCH AS NEEDED IT, TO BECOME STIFF AND FORM PEAKS) AND BEAT TILL STIFF AND PEAKS FORM.
3. IN A SEPARATE BOWL BEAT YOLKS REST OF SUGAR, AND OIL, BEAT UNTIL THICK AND LEMON COLORED.
4. ADD COCOA TO YOLK MIXTURE AND BEAT UNTIL SMOOTH
5. GENTLY FOLD YOLK MIXTURE INTO THE WHITE MIXTURE AND FREEZE.

REMEMBER TO MAKE A TEFILLIAH & ENJOY!

קלאסיפיידס

מזל טוב!

מיט גרויס פרייד טוען מיר וואונטשן א
הערצליכן מזל טוב פאר

מו"ה ישראל שלום זעלקאוויטש הי"ו
וזוגתו יענטא ריזל תחי'
צו די געבורט פון א אייניקל למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן זיי זאלן זען
אסאך נחת פון דעם און אלע קינדער.

מזל טוב!

מיט גרויס פרייד טוען מיר וואונטשן א
הערצליכן מזל טוב פאר

מו"ה אהרן ישראל פיש הי"ו
וזוגתו חנה זיסל תחי'
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן זיי זאלן זען
אסאך נחת פון דעם און אלע קינדער.

מזל טוב!

מיט גרויס פרייד טוען מיר וואונטשן א
הערצליכן מזל טוב פאר

מו"ה שמואל בער שניצלער הי"ו
וזוגתו אסתר פראדל תחי'
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

דער אייבערשטערד זאל העלפן זיי זאלן זען
אסאך נחת פון דעם און אלע קינדער.

מזל טוב!

מיט גרויס פרייד טוען מיר וואונטשן א
הערצליכן מזל טוב פאר

מו"ה יואל לאנדא הי"ו
וזוגתו חוה לאה תחי'
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן זיי זאלן זען
אסאך נחת פון דעם און אלע קינדער.

מזל טוב!

מיט גרויס פרייד טוען מיר וואונטשן א
הערצליכן מזל טוב פאר

מו"ה משה ארי' שניצלער הי"ו
וזוגתו סימא תחי'
צו די געבורט פון א אייניקל למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן זיי זאלן זען
אסאך נחת פון דעם און אלע קינדער.

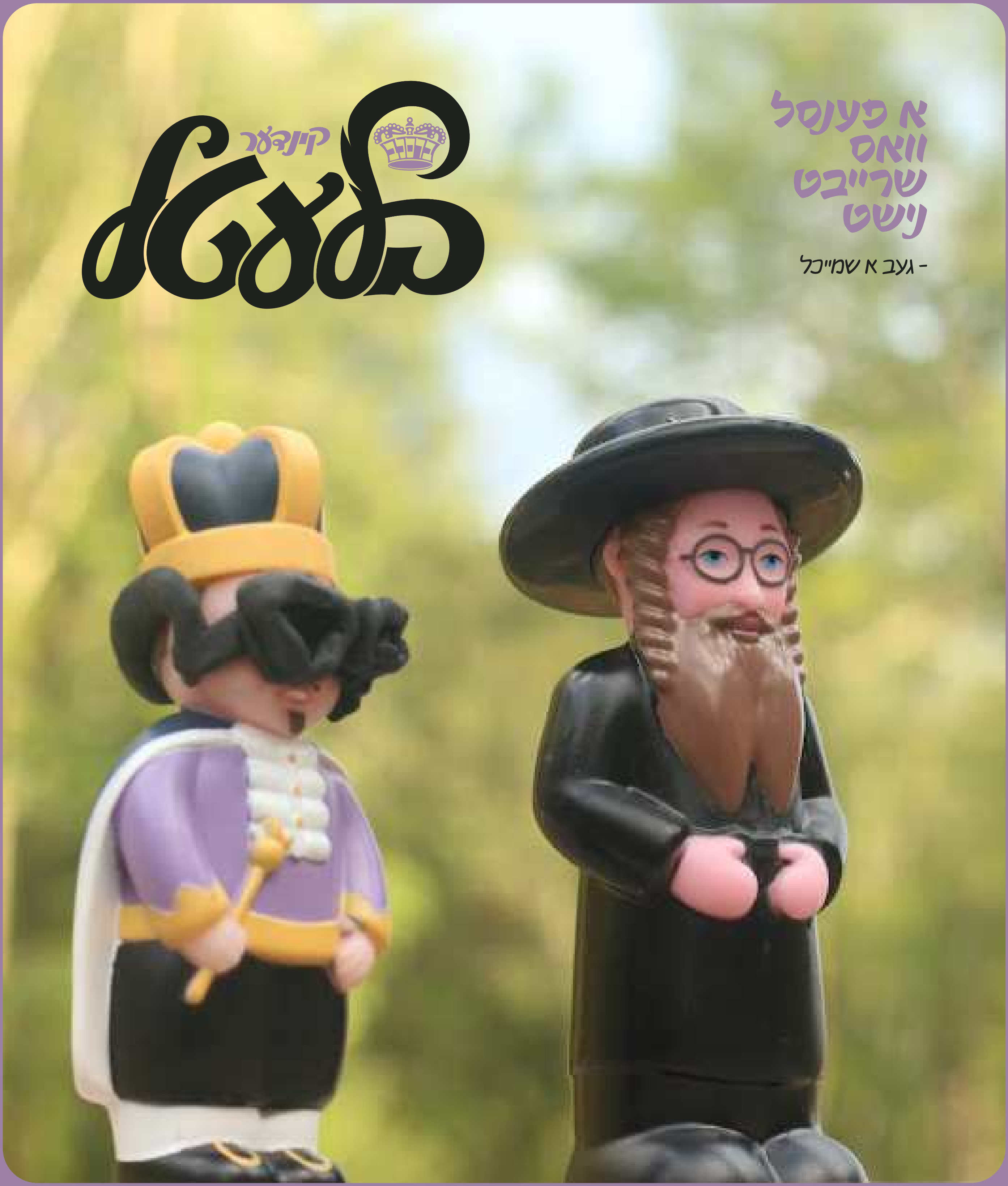

קוק אריין אינעם זון

- מענטשערליך

דעם רבינ'ס חדר

א שיחה אין א בילד

וועלכע שיחה פון רבי'ן דערמאנט דיך די בילד?

ענטפער פון פאריגע וואך:

מוהרא"ש האט געזאגט: "ווער עס וועט בענטשן אין א בענטשער, וועט זיין זייער רייך!"

ברסלב'ע חידות

דער הייליגער רבי האט געזאגט: מיין גאנצע זאך איז

א. יום הקדוש
ב. שבת חנוכה
ג. ראש השנה
ד. שבועות

ענטפער פון פאריגע וואך:

חז"ל זאגן: משיח וועט קומען בזכות די וואס לערנען משניות

געב א שמייכל

מיט וועלכע פענסל קען מען נישט שרייבן?

געברענגט צו אייך דורך: הרב אלחנן חיים רוטה שליט"א - גבאי צדקה פאר משפחות אין נויט

א שטיקעלע ספר המדות

אֱמוּנָה – חלק ראשון

נז. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שׂוֹנֵא לְזֶה הָאִישׁ, הַמְדַבֵּר אֶחָד בַּפֶּה וְאֶחָד בַּלֵּב.

דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער הָאט פַּיינְט אַ מֶענְטְשׁ וָואס זָאגְט אַנְדֶערְשׁ פוּן וָואס עֶר טְרַאכְט אִין הַארְץ.

שרייב טישל

לאמיר זיך באקענען

הייב אן אריינצופילן יעדע ליין פון אויבן ביז אונטן (צווישן צוויי ליינס לאזט מען ליידיג)**, און שיק אריין צום בלעטל וועם דו האסט געטראפן דא!**

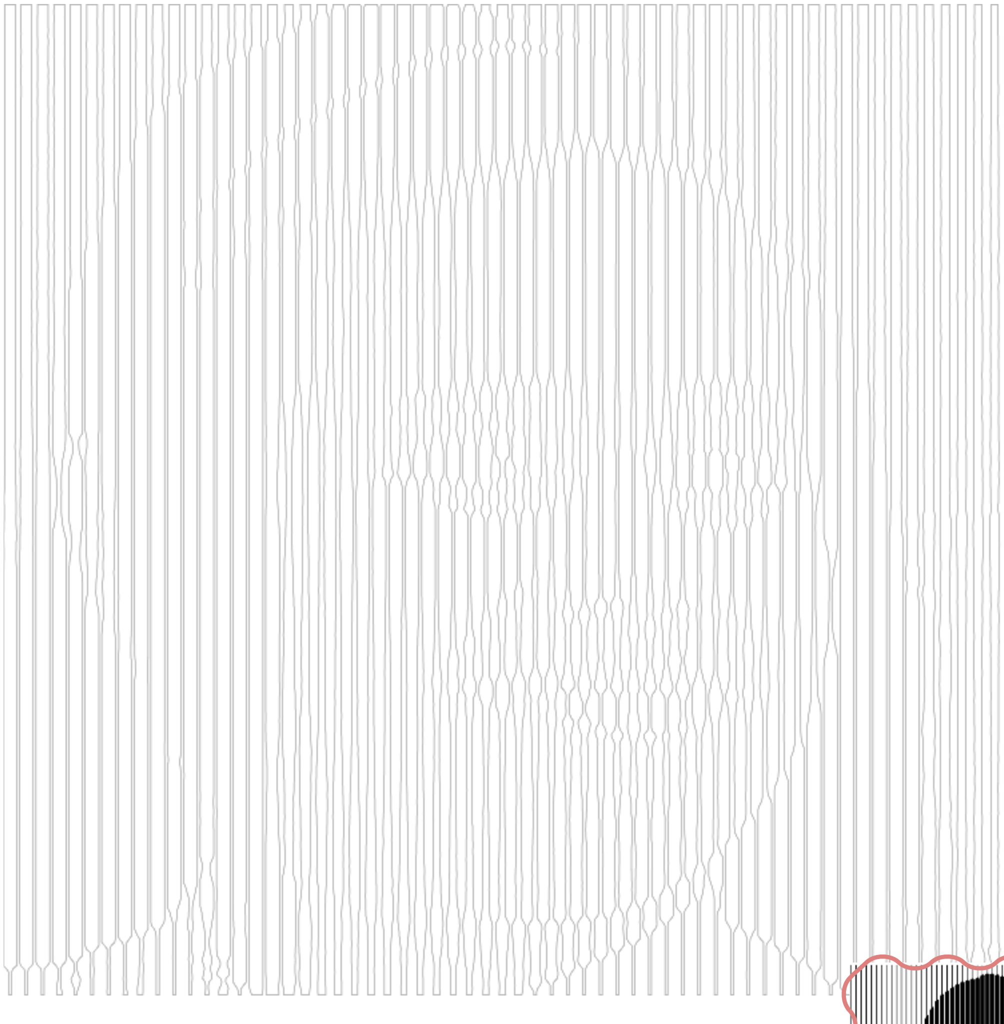

ווען דו ענדיגסט קענסטו אריינשיקן א בילד פון דיר (מאך זיכער ס'איז א קלארע בילד פון דיין פנים)**, און אפשר וועסטו זיך אליין טרעפן אינעם שפיל קומענדיגע וואך!** (דעטאלן וואו צו שיקן דאס בילד קען מען זען אויף זייט 2)

בילד פון פארגאנגענע וואך: **יוסי אינדיג - קרית ברסלב**

מענטשערליך

או קִינְדֶער פוּן כִּתָּה ד' אוּן ה' קֶענֶען זִיךְ גְרֵייטְן צוּ גֵיין שְׁווִימֶען", הָאט דֶער רֹאשׁ הַמַּדְרִיכִים אוֹיסְגֶערוּפְן אוֹיפְן מַייק. דִי קִינְדֶער זֶענֶען גֶעלָאפְן מִיט חֵשֶׁק.

"הָאסְט גֶעפִילְט אַ טְרָאפּ?" בָּרוּךְ הָאט אוֹיסְגֶעשְׁטְרֶעקְט זַיין הַאנְט צוּ כַאפְּן נָאךְ אֵיין.

"נִישְׁט אֵיין טְרָאפּ", הָאט שְׁרַגִי גֶעעֶנְטְפֶערְט אָבֶער אַ בְּלִיץ אוּן אַ שְׁטַארְקֶע דוּנֶער הָאט אִים אִיבֶּערְגֶעהַאקְט.

"בָּרוּךְ ... שֶׁכֹּחוֹ וּגְבוּרָתוֹ מָלֵא עוֹלָם... עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית".

דִי קִינְדֶער זֶענֶען גֶעלָאפְן כַאפְּן שׁוּץ אוּנְטֶער אַ קְלֵיינֶע דֶעכְל אוּן פוּן דִי קוּרְצֶע וֶועג זֶענֶען זֵיי גֶעוָוארְן נַאס פוּן קָאפּ בִּיז פִּיס.

"מִיר זֶעעֶן אַלֶע אוֹיס וִוי מִיר הָאבְּן גֶעכַאפְּט אַ גוּטֶע שְׁוִוים", הָאט יִצְחָק גֶעלַאכְט.

"אֵייבִּיג רֶעגְנְט פּוּנְקְט וֶוען מִיר דַארְפְן גֵיין שְׁוִוימֶען" הָאט זִיךְ בָּרוּךְ אָפְּגֶערֶעדְט.

"אוּן וֶוער אִיז בַּעַל הַבַּיִת אוֹיף דִי רֶעגְן אוּן דִי זוּן?" הָאבְּן דִי קִינְדֶער גֶעהֶערְט דִי קוֹל פוּן זֵייעֶר מַדְרִיךְ.

"דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער אִיז דֶער בַּעַל הַבַּיִת", הָאבְּן דִי קִינְדֶער גֶעעֶנְטְפֶערְט.

"בָּרוּךְ, דוּ הָאסְט מִיר דֶערְמַאנְט אַ מַעֲשֶׂה פוּן דִי הֵיילִיגֶע גְּמָרָא וֶוען דִי זוּן הָאט יָא שְׁטַארְק גֶעשַׁיינְט", הָאט דֶער מַדְרִיךְ גֶעזָאגְט.

***

אוּנְטֶער אַ בּוֹים זִיצְט ר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה אוּן עֶר לֶערְנְט פְלַייסִיג דִי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה. ר' יְהוֹשֻׁעַ אִיז גֶעוֶוען אַ הֵיילִיגֶער תַּנָּא, אוֹיךְ אִיז עֶר גֶעוֶוען זֵייעֶר קְלוּג אִין וֶועלְטְלִיכֶע חָכְמוֹת. אַסַאךְ אַפִּיקוֹרְסִים אוּן גוֹי'שֶׁע קֶענִיגְן פְלֶעגְן זִיךְ קוּמֶען טַעֲנָה'ן מִיט ר' יְהוֹשֻׁעַ, אָבֶער מִיטְן אֵייבֶּערְשְׁטְנְ'ס הִילְף פְלֶעגְט עֶר זֵיי אַלֶע בַּאזִיגְן מִיט זַיין גְּרוֹיס חָכְמָה.

אֵיין טָאג, אִיז דֶער גְרוֹיסֶער רָשָׁע, דֶער רוֹימִישֶׁער קֵיסָר, גֶעקוּמֶען זִיךְ טַעֲנָה'ן מִיט ר' יְהוֹשֻׁעַ.

"וֶוער הָאט בַּאשַׁאפְן דִי וֶועלְט?" הָאט דֶער קֵיסָר גֶעפְרֶעגְט.

"דֶער הֵיילִיגֶער בַּאשֶׁעפֶער", הָאט ר' יְהוֹשֻׁעַ

גֶעעַנְטפֶערְט.

"אִיךְ ווִיל אִים זֶען", הָאט דֶער קֵיסָר בַּאפוֹילְן.

"מֶען קֶען נִישְׁט זֶען דֶער הֵיילִיגֶער בַּאשֶׁעפֶער", הָאט ר' יְהוֹשֻׁעַ גֶעזָאגְט.

אָבֶער דֶער קֵיסָר הָאט זִיךְ גֶע'עַקְשְׁנְ'ט, "אוֹיבּ דוּ וַוייזְט מִיר נִישְׁט דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן גֵיי אִיךְ דִיר בַּאשְׁטְרָאפְן".

"ר' יְהוֹשֻׁעַ הָאט אִיבֶּערְגֶעטְרַאכְט דִי נַארִישֶׁע פַארְלַאנְג פוּן דֶעם גוֹי'שְׁן קֵיסָר. אֲפִילוּ דִי גָאר קְלֵיינֶע אִידִישֶׁע קִינְדֶער הָאבְּן אַ שְׁטַארְקֶע אֱמוּנָה, זֵיי גְלֵייבְּן אַז דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער אִיז דָא אוּן דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער אִיז זֵייעֶר הֵיילִיג אוּן מֶען קֶען אִים נִישְׁט זֶען, אָבֶער אַ גוֹי הָאט נִישְׁט קֵיין אֱמוּנָה.

"קוּם צוּרִיק מִיטָאג צַייט אוּן אִיךְ וֶועל דִיר וַוייזְן", הָאט ר' יְהוֹשֻׁעַ אִים גֶעעֶנְטְפֶערְט.

מִיטָאג צַייט, אוּנְטֶער אַ הֵייסֶע תַּמּוּז זוּן, אִיז ר' יְהוֹשֻׁעַ אַרוֹיס גֶעגַאנְגֶען צוּם פֶעלְד מִיט דעם רוֹימִישְׁן קֵיסָר.

"קוּק גוּט אַרַיין אִין דִי זוּן וֶועסְטוּ קֶענֶען זֶען", הָאט ר' יְהוֹשֻׁעַ אִים גֶעזָאגְט.

דֶער קֵיסָר הָאט אוֹיפְגֶעהוֹיבְּן זַיין קוּקֶער צוּם הִימְל אוּן פְּרָאבִּירְט צוּ אַרַיינְקוּקְן אִין דִי זוּן, אָבֶער עֶס אִיז גֶעוֶוען אוּמְמֶעגְלִיך.

"פַארְוָואס שְׁפִּילְסְטוּ אַרוּם מִיט מִיר?" הָאט דֶער רוֹימִישֶׁער קֵיסָר זִיךְ גֶערֶעגְט. "אִיךְ קֶען נִישְׁט אַרַיינְקוּקְן אִין דִי זוּן, מַיינֶע אוֹיגְן וֶוערְן פַארְבְּרֶענְט!"

אוֹיף דִי עֶנְטְפֶער הָאט ר' יְהוֹשֻׁעַ גֶעוַוארְט.

"דוּ זָאגְסְט אַז דוּ קֶענְסְט נִישְׁט קוּקְן אוֹיף דִי זוּן. דִי זוּן אִיז בְּלוֹיז אֵיין פוּן דִי בַּאדִינֶערְ'ס וָואס בַּאדִינֶען דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן כִּבְיָכוֹל, אִיז זִיכֶער אַז מֶען קֶען נִישְׁט זֶען דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן אַלֵיין.

דֶער קֵיסָר הָאט פַארשֶׁעמְטֶערְהֵייט אַוֶועקְגֶעפַּאקְט זַיין קוּקֶער אוּן ר' יְהוֹשֻׁעַ אִיז צוּרִיק גֶעגַאנְגֶען לֶערְנֶען.

***

"זוּן, רֶעגְן, שְׁוִוימֶען, אַלֶעס אִיז דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער" שְׁרַגִי הָאט גֶעכַאפְּט אַ שִׁירֶעם אוּן אָנְגֶעהוֹיבְּן טַאנְצְן אִין דִי וַואסֶער.

יָא רֶעגְן, נִישְׁט רֶעגְן, לָאמִיר זִיךְ נִישְׁט רֶעגְן, וַוייל דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער אִיז בַּעַל הַבַּיִת אוּן וָואס עֶר טוּט אִיז גוּט", הָאט בָּרוּךְ מִיטְגֶעטַאנְצְן.

אַלֶע קִינְדֶער הָאבְּן גֶעטַאנְצְן פְרֵיילֶעךְ אִין דִי וַואסֶער, "שְׁכֹּחַ אֵייבֶּערְשְׁטֶער אַז מִיר זֶענֶען אִידְן אוּן מִיר גְלֵייבְּן אַז דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער הָאט בַּאשַׁאפְן דִי וֶועלְט אוּן עֶר אִיז דָא מִיט אוּנְז אֲפִילוּ מִיר קֶענֶען אִים נִישְׁט זֶען.

שלמה וועבערמאן און נתי זוסמאן

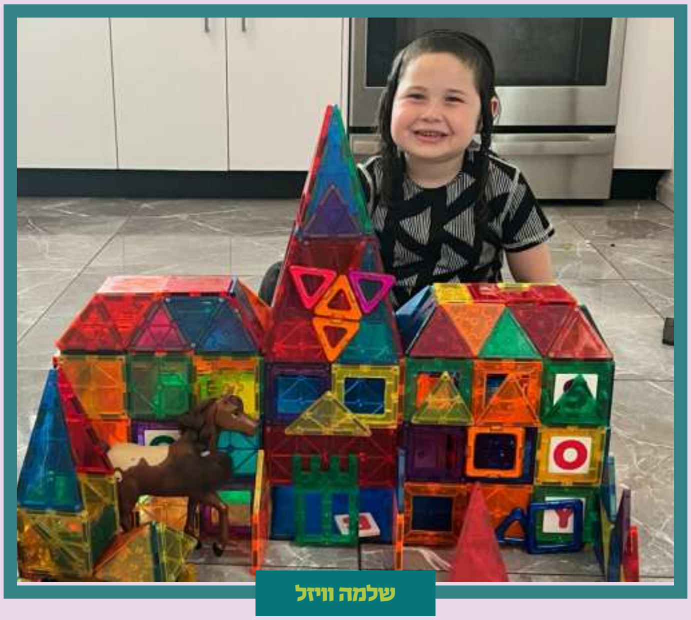

שלמה וויזל

שלום עזריאל מאירוביץ

משפחת בלום

אפרים-נתן און בערעלע סופר

בית פיגא טבריה

שיקט אריין אייער אייגן געמאכטע קונצווערק צו

845.379.1161

BRESLEVOFFICELIBERTY@GMAIL.COM

אדי מימי בוים

שלמה בוים

נחמן יאקאבאוויטש

קיילי ווייס

אברהם בנימין סאקס

נחמן און אברהמי יאקאבאוויטש

משפחת דאנציגער

רבקה סאקס

שלמה בלום

BUILT ON CARE, DRIVEN BY HEART™

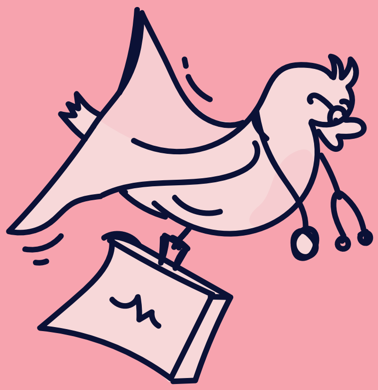

Viruses are going around.

So is the doctor's office.

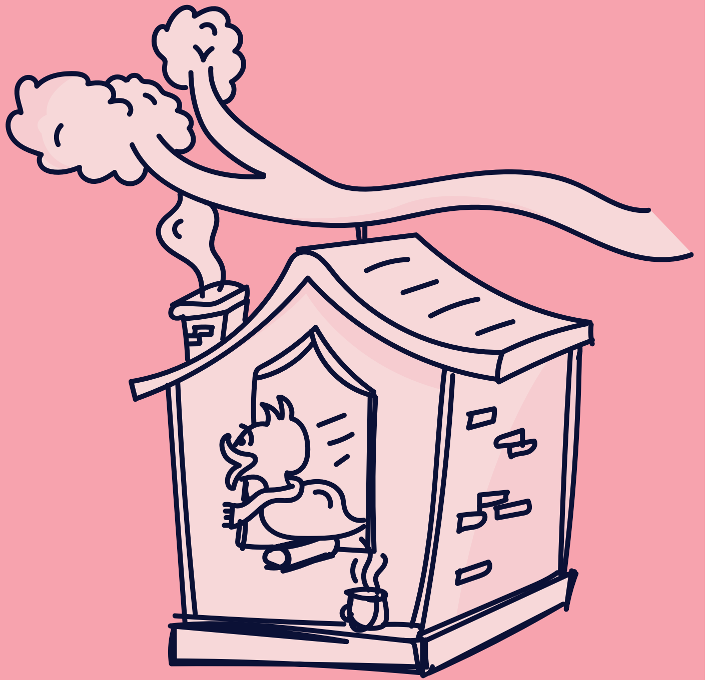

TMMC — MOBILE CARE TRAINED MEDICAL

718.208.2030

Medease
CARE AT HOME

STREP CULTURES | FLU, COVID & RSV TESTING | FULL RESPIRATORY PANEL | EAR CHECKS
URINE CULTURES | BLOODWORK | RASHES & PINK EYE | SEASONAL ALLERGIES

געשעניש

אינערהאלב קהילת היכל הקודש ברסלב

מנחה מעריב אין ביהמ"ד ליקוטי מוהר"ן י"ז בתמוז

געטרייע אינגעלייט ביים פאררעכטן דעם עירוב

אנשי שלומינו ביים לערנען שיעורים כסדרן אינעם נייעם היכל הביהמ"ד אין שטעטל

קרעדיט: אייזיק ראטה, יוסי פרערויא, שמואל בלעדי, יעקב פיש, אברהם אייזנער, שמעי וואקס

די קינדער פון תלמוד תורה טבריה ביי קברי צדיקים

אין א שמועס מיטן מענידזשער מו"ה אליעזר שמן הי"ו

מען אינסטאלירט די נייע גרויסע פענסטערס אויפן מזרח וואנט פונעם נייעם ביהמ"ד אין שטעטל

עס קומט אן די שיפמענט פון טישן פארן נייעם שול

שיעורים כסדרן אין קעמפ מיט די בחורים

ביסט אזא וואויל אינגל
ביסט אזא וואויל מיידל

ביסט אזא וואויל אינגל
ביסט אזא וואויל מיידל

ביסט אזא וואויל אינגל
ביסט אזא וואויל מיידל

ביסט אזא וואויל אינגל
ביסט אזא וואויל מיידל

ביסט אזא וואויל אינגל
ביסט אזא וואויל מיידל

ביסט אזא וואויל אינגל
ביסט אזא וואויל מיידל

ביסט אזא וואויל אינגל
ביסט אזא וואויל מיידל

ביסט אזא וואויל אינגל
ביסט אזא וואויל מיידל

ביסט אזא וואויל אינגל
ביסט אזא וואויל מיידל

ביסט אזא וואויל אינגל
ביסט אזא וואויל מיידל

ביסט אזא וואויל אינגל
ביסט אזא וואויל מיידל

ביסט אזא וואויל אינגל
ביסט אזא וואויל מיידל

זכות פרק $1000

זכות $500

קרן הדפסה
היכל הקודש ברסלב
להדפסת והפצת ספרי רבינו ז"ל ותלמידיו הקדושים בעולם

פארבינדט אייך היינט מיטן גבאי
מו"ה לייבי ראטה הי"ו 347 578 4449

ביסט אזא וואויל אינגל
ביסט אזא וואויל מיידל

זכות פרק - $1000

פרק א' מוה"ר **שלום יצחק מאסרי** הי"ו	פרק ב' מוה"ר **אפרים פעלדמאן** הי"ו	פרק ג' מוה"ר **דוד טשינגל** הי"ו
פרק ד' מוה"ר **נחמי' דייטש** הי"ו	פרק ה' מוה"ר **לייבי ראטה** הי"ו	פרק ו' מוה"ר **יהודה וייל** הי"ו
פרק ז' מוה"ר **משה ראזענבערג** הי"ו	פרק ח' מוה"ר **אברהם יהושע וועבערמאן** הי"ו	פרק ט'
פרק י'	פרק י"א	פרק י"ב
פרק י"ג	פרק י"ד	פרק ט"ו
פרק ט"ז	פרק י"ז	
פרק י"ח	פרק י"ט	
פרק כ'	פרק כ"א	

זכות מהדורה

$10,000

חלק ג'

זכות פרק $1000

זכות $500

קרן הדפסה
היכל הקודש ברסלב

פארבינדט אייך היינט מיטן גבאי
מו"ה לייבי ראטה הי"ו 347 578 4449